

Nr 15

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i uppbördsförrordningen (1953: 272), m. m.; given Stockholms slott den 28 januari 1972.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åbcropande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att preliminär, slutlig och tillkommande skatt på inkomst, såvitt gäller fysisk person eller oskiftat dödsbo, i fortsättningen skall debiteras i hemortskommunen, oavsett var beskattningsorten är belägen. Förslaget betingas av de nya bestämmelserna om begränsning av skatt i vissa fall och bestämmelserna om skattereduktion, som tillämpas första gången i samband med 1972 års taxering. Vidare föreslås bl. a. ändringar i taxeringsbestämmelserna, som i huvudsak också betingas av föreskrifterna om skattereduktion. Ändringar föreslås i reglerna om sjömansskatt, vilka bl. a. avser fördelning av sjömansskatt för här ej bosatta sjömän i vissa fall. Det föreslås även höjning av utdebiteringen för kommunal skatt för utomlands bosatta, som taxeras i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål. Slutligen framläggs förslag om ändring i bestämmelserna om restavgift i fråga om mervärdeskatt.

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272)

Härigenom förordnas i fråga om uppbördsförordningen (1953: 272)¹ dels att 1 §, 2 § 2—4 mom., 3 § 1 och 2 mom., 4 § 3 och 4 mom., 5 §, 17 § 1 mom., 22 och 25 §§, 27 § 1 mom., 31 §, 61 § 1 mom., 68 § 4 mom., 71 § 1 och 2 mom., 73 och 77 a §§, punkt 3 av anvisningarna till 39 § och punkt 3 av anvisningarna till 49 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 34 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel, *tingshusmedel*, skogsvårdsavgifter, folkpensionsavgifter enligt lagen om finansiering av folkpensioneringen, tilläggsavgifter enligt 19 kap. 3 § lagen om allmän försäkring, sjukförsäkringsavgifter enligt 19 kap. 2 § sistnämnda lag, sådana arbetsgivaravgifter enligt förordningen angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., avgifter enligt förordningen om allmän arbetsgivaravgift och redareavgifter enligt lagen om redareavgift för sjöfolks pensionering vilka icke uppbäras av riksförsäkringsverket, avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

Kungl. Maj:t må, om särskilda omständigheter därtill föranleda, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt må uppbäras jämväl annan avgift än sådan som i första stycket sägs. Har dylik föreskrift meddelats skall, där icke annat angivits, vad i denna förordning stadgas angående skatt äga motsvarande tillämpning beträffande avgift som med föreskriften avses.

¹ Förordningen omtryckt 1967: 625.

² Senaste lydelse 1971: 75.

Föreslagen lydelse

1 §²

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel, skogsvårdsavgifter, folkpensionsavgifter enligt lagen om finansiering av folkpensioneringen, tilläggsavgifter enligt 19 kap. 3 § lagen om allmän försäkring, sjukförsäkringsavgifter enligt 19 kap. 2 § sistnämnda lag, sådana arbetsgivaravgifter enligt förordningen angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., avgifter enligt förordningen om allmän arbetsgivaravgift och redareavgifter enligt lagen om redareavgift för sjöfolks pensionering vilka icke uppbäras av riksförsäkringsverket, avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 m o m.³ I denna förordning förstås med

slutlig skatt: skatt som påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering;

slutlig skatt: skatt som påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering efter iakttagande av bestämmelserna om nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

preliminär skatt: i 3 § omförd skatt, som erlägges i avräkning å slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att erlägga, sedan preliminär skatt avräknats från slutlig skatt;

tillkommande skatt: skatt som skall erläggas på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt avslutats;

skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

inkomstår: det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret;

uppbördsår: tiden från och med mars månad ett år till och med februari månad nästföljande år;

gift skattskyldig: skattskyldig som taxeras med tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) och 11 § 1 mom. förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt;

ogift skattskyldig: annan skattskyldig fysisk person än nyss sagts.

3 m o m.⁴ Kvarstående skatt och tillkommande skatt samt obetald del av sådan skatt anses belöpa i första hand på annuitet som avses i 1 §, i andra hand på avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen samt i tredje hand på skogsvårdsavgift.

För visst år erlagd preliminär eller kvarstående skatt i kommun, inom vilken vederbörande är skattskyldig till statlig inkomstskatt, skall anses i första hand utgöra betalning av tilläggs pensionsavgift för året. I fråga om erlagd tillkommande skatt skall motsvarande gälla beträffande tilläggs pensionsavgift som ingår i den tillkommande skatten.

3 m o m. Kvarstående skatt och tillkommande skatt samt obetald del av sådan skatt anses belöpa i första hand på annuitet som avses i 1 § och i andra hand på avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringsförordningen.

För visst år erlagd preliminär eller kvarstående skatt skall anses i första hand utgöra betalning av tilläggs pensionsavgift för året. I fråga om erlagd tillkommande skatt skall motsvarande gälla beträffande tilläggs pensionsavgift som ingår i den tillkommande skatten.

4 m o m.⁵ Skattereduktion åtnjutes

av ogift skattskyldig, som har hemmavarande barn under 18 år, och

³ Senaste lydelse 1970: 167.

⁴ Senaste lydelse 1971: 75.

⁵ Senaste lydelse 1971: 75.

Nuvarande lydelse

av gift skattskyldig, vars make saknar taxerad inkomst enligt förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, med 1 800 kronor,

av gift skattskyldig, vars make har taxerad inkomst enligt nämnda förordning som understiger 4 500 kronor, med 40 procent av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 4 500 kronor och den taxerade inkomsten.

Föreslagen lydelse

Ha gifta skattskyldiga var för sig till statlig inkomstskatt taxerad inkomst, som understiger 4 500 kronor, åtnjutes skattereduktion endast av den som har den högsta taxerade inkomsten. Äro de taxerade inkomsterna lika stora, tillkommer skattereduktion den äldre av de skattskyldiga.

Skattereduktion enligt första stycket åtnjutes endast av skattskyldig, som varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret. För gift skattskyldig gäller dessutom följande. För att skattereduktion skall få åtnjutas, skall maken ha varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret. Avser makens bosättning här i riket större delen av beskattningsåret, sker skattereduktionen enligt första stycket. Avser makens bosättning här i riket endast en mindre del av beskattningsåret, åtnjuter den skattskyldige skattereduktion, om maken saknar taxerad inkomst enligt förordningen om statlig inkomstskatt, med 900 kronor, och om maken har taxerad inkomst enligt nämnda förordning som understiger 2 250 kronor, med 40 procent av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 2 250 kronor och den taxerade inkomsten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första och andra styckena skall som taxerad inkomst anses även under beskattningsåret uppburen beskattningsbar inkomst enligt förordningen (1958: 295) om sjömansskatt. Skattereduktion som tillkommer skattskyldig enligt nämnda bestämmelser skall minskas med en tolfedel för varje period om trettio dagar, för vilken den skattskyldige uppburit beskattningsbar inkomst som förut nämnts. Öretal som uppkommer vid denna beräkning bortfaller.

Skattereduktion sker icke i fråga om tilläggspensionsavgift, arbetsgivaravgift, allmän arbetsgivaravgift, redareavgift och förseningsavgift enligt 116 c § taxeringsförordningen samt annuitet å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseränta.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första, andra och tredje styckena skall som taxerad inkomst anses även under beskattningsåret uppburen beskattningsbar inkomst enligt förordningen (1958: 295) om sjömansskatt. Skattereduktion som tillkommer skattskyldig enligt nämnda bestämmelser skall minskas med en tolfedel för varje period om trettio dagar, för vilken den skattskyldige uppburit beskattningsbar inkomst som förut nämnts.

Skattereduktion sker icke i fråga om statlig förmögenhetsskatt, tilläggspensionsavgift, arbetsgivaravgift, allmän arbetsgivaravgift, redareavgift och förseningsavgift enligt 116 c § taxeringsförordningen samt annuitet å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseränta.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna om skattereduktion iakttagas vid debitering av slutlig skatt, tillkommande skatt och preliminär B-skatt samt vid fastställande av preliminär A-skatt.

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna om skattereduktion iakttagas vid debitering av slutlig skatt, tillkommande skatt och preliminär B-skatt samt vid fastställande av preliminär A-skatt. *Öretal som uppkommer vid beräkning av skattereduktion bortfaller.*

3 §

1 m o m.⁶ I den omfattning nedan angives skall skattskyldig i kommun, där han kan antagas bli påförd slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året näst efter inkomståret, utgöra preliminär skatt med belopp, vilket så nära som möjligt kan antagas motsvara i den slutliga skatten ingående statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, folkpensionsavgift, tilläggspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, avgift enligt 4 § förordningen om allmän arbetsgivaravgift, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel.

2 m o m.⁷ Preliminär skatt utgår såsom preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, i den skattskyldiges hemortskommun för inkomståret utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.

⁶ Senaste lydelse 1968: 422.

⁷ Senaste lydelse 1968: 722.

1 m o m. I den omfattning nedan angives skall skattskyldig utgöra preliminär skatt med belopp, vilket så nära som möjligt kan antagas motsvara i den slutliga skatten ingående statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, folkpensionsavgift, tilläggspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, avgift enligt 4 § förordningen om allmän arbetsgivaravgift, kommunal inkomstskatt och landstingsmedel.

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Med tjänst likställes i denna förordning rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner ävensom sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetablell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som angivas i 7, 12 eller 40 §. Beträffande preliminär A-skatt för inkomst som avses under 1 andra stycket må Kungl. Maj:t föreskriva särskild beräkningsgrund. För enskilda fall må lokal skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst, för garantibelopp för fastighet eller för förmögenhet må lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleda, föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för garantibeloppet eller förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetablell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp utöver vad i skattetablellen angives för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreliggande eljest särskilda omständigheter, må lokal skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatteavdrag skall jämnas till närmast högre hela kronotal.

2. Preliminär B-skatt skall i hemortskommunen för inkomståret utgöras av skattskyldig, som icke har att erlægga preliminär A-skatt enligt 1, samt utgå för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för garantibelopp för fastighet ävensom för förmögenhet. I annan kommun än hemortskommunen skall preliminär B-skatt erläggas för inkomst av fastighet, rörelse och icke yrkesmässig avyttring av fastighet samt för garantibelopp för fastighet. Preliminär B-skatt skall utgå enligt särskild debitering.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret utgöras av skattskyldig, som icke har att erlægga preliminär A-skatt enligt 1, samt utgå för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för garantibelopp för fastighet ävensom för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall utgå enligt särskild debitering.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

3 m o m.⁸ Skattetabellerna skola angiva den preliminära skatten under förutsättning att statlig inkomstskatt beräknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret, att sjukförsäkringsavgift beräknas i enlighet med vad riksförsäkringsverket bestämmer för inkomståret samt att det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusmedel* beräknas för skattekrona och skatteöre till vissa i hela krontal bestämda belopp, vilka riksskatteverket fastställer för varje inkomstår.

Riksskatteverket må dock beträffande Stockholm, Göteborg eller Malmö, efter framställning av vederbörande *stad*, upprätta särskild tabell för inom *staden* skattskyldiga, avseende en utdebitering för kommunalt ändamål i femtiotal ören, samt meddela de närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av tabellen. Den merkostnad, som kan uppkomma för upprättandet av sådan tabell, skall gäldas av vederbörande *stad*.

4 m o m.⁹ I skattetabellerna skall därjämte intagas en särskild kolumn, vari angives det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas å inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd vara kortare tid än en vecka. För samtliga skattetabeller skola enahanda belopp angivas i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd och annan i 2 mom. angiven omständighet. Skattebeloppen skola beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och av den utdebitering till kommunal inkomstskatt,

3 m o m. Skattetabellerna skola angiva den preliminära skatten under förutsättning att statlig inkomstskatt beräknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret, att sjukförsäkringsavgift beräknas i enlighet med vad riksförsäkringsverket bestämmer för inkomståret samt att det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt och landstingsmedel beräknas för skattekrona och skatteöre till vissa i hela krontal bestämda belopp, vilka riksskatteverket fastställer för varje inkomstår.

Riksskatteverket må dock beträffande Stockholm, Göteborg eller Malmö, efter framställning av vederbörande *kommun*, upprätta särskild tabell för inom *kommunen* skattskyldiga, avseende en utdebitering för kommunalt ändamål i femtiotal ören, samt meddela de närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av tabellen. Den merkostnad, som kan uppkomma för upprättandet av sådan tabell, skall gäldas av vederbörande *kommun*.

4 m o m. I skattetabellerna skall därjämte intagas en särskild kolumn, vari angives det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas å inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd vara kortare tid än en vecka. För samtliga skattetabeller skola enahanda belopp angivas i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd och annan i 2 mom. angiven omständighet. Skattebeloppen skola beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och av den utdebitering till kommunal inkomst-

⁸ Senaste lydelse 1970: 918.

⁹ Senaste lydelse 1970: 918.

Nuvarande lydelse

landstingsmedel och *tingsmedel*, som riksskatteverket bestämmer för varje år. Den särskilda skattekolumnen skall avse en lägsta dagsinkomst av tio kronor. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

Föreslagen lydelse

skatt och landstingsmedel, som riksskatteverket bestämmer för varje år. Den särskilda skattekolumnen skall avse en lägsta dagsinkomst av tio kronor. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

5 §

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetabell skall för envar skattskyldig, beträffande vilken icke skall tillämpas enligt 4 § 3 mom. andra stycket fastställd särskild tabell, tillämpas den tabell, som avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusmedel*, vilken för skatte-krona och skatteöre är lika med det belopp, som för nämnda kommun eller kommundel bestämts till utdebitering för inkomståret. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Där est i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser närmast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetabell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetabell skall för envar skattskyldig, beträffande vilken icke skall tillämpas enligt 4 § 3 mom. andra stycket fastställd särskild tabell, tillämpas den tabell, som avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt och landstingsmedel, vilken för skatte-krona och skatteöre är lika med det belopp, som för inkomståret bestämts till utdebitering i kommunen eller kommundelen. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därest i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser närmast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetabell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den 1 november året näst före inkomståret äro, där icke i nästföljande stycke annorledes stadgas, avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. omförmäld grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Skall under inkomståret preliminär A-skatt enligt tabell börja utgå för skattskyldig, för vilken skatt icke tidigare sålunda beräknats, skall i fråga om skattskyldigs civilstånd det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande barn, förhållandet vid den tidpunkt, då debetsedel jämlikt 35 § sista stycket översändes till skattskyldig, vara avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. avsedd grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Vid tillämpning av andra och tredje styckena här ovan skall iakttagas, att frågan om skattskyldig haft hemmavarande barn eller icke bedömes med utgångspunkt från vad som på grund av kommunalskattelagens bestämmelser i sådant hänseende kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret.

17 §

1 m o m. Skattskyldig, som har att erlægga preliminär B-skatt för inkomst eller garantibelopp för fastighet, är pliktig att utan anmaning avgiva preliminär självdeklaration:

1) därest han under året näst före inkomståret icke taxerats till statlig eller kommunal inkomstskatt i den kommun inom vilken preliminär B-skatt skall erläggas;

2) därest i vederbörande kommun hans vid årlig taxering året näst efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret i kommunen med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor; samt

3) därest skattskyldig året näst före inkomståret haft att erlægga preliminär A-skatt.

1 m o m. Skattskyldig, som har att erlægga preliminär B-skatt, är pliktig att utan anmaning avgiva preliminär självdeklaration:

3) därest han året näst före inkomståret haft att erlægga preliminär A-skatt.

22 §

Det ankommer på lokal skattemyndighet:

att angiva hur preliminär A-skatt skall beräknas för den, som för inkomståret har att erlægga sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera preliminär B-skatt för skattskyldiga, vilka hava att för inkomståret utgöra sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera slutlig, kvarstående och tillkommande skatt för den som har att utgöra sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde; samt

att utfärda debetsedel, varom i 33 § förmäles.

Lokal skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt.

Beslut som avses i första stycket meddelas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fråga om fysisk person eller dödsbo beslutar dock lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Om sådan skattskyldig saknar hemortskommun eller särskilda skäl eljest föreligga, beslutar lokala skattemyndigheten i beskattningsort för den skattskyldige enligt föreskrifter som riksskatteverket meddelar.

Länsstyrelsen medverkar i debiteringsarbetet enligt föreskrifter som meddelas av Kungl. Maj:t.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §¹⁰

Vid debitering av preliminär B-skatt med ledning av preliminär taxering skall iakttagas:

att folkpensionsavgift uträknas med tillämpning av 2 och 3 §§ lagen om finansiering av folkpensioneringen, därvid iakttages att sådan avgift icke påföres någon för inkomstår före det, under vilket han fyller sjuutton år, eller efter det under vilket han fyllt sextiofem år;

att tilläggsavgift uträknas med tillämpning av den procent-sats för avgiftsuttaget, som fastställts för inkomståret;

att sjukförsäkringsavgift påföres i enlighet med vad riksförsäkrings-verket bestämmer för inkomståret;

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procent-tal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusme-del* uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatte-öre, som för inkomståret bestämts för utdebitering till *vederbörande kommun, municipalsamhälle, landsting och tingslag.*

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatteöre, som för inkomst-året bestämts för utdebitering i *beskattningsorten; dock må riksskatteverket, om särskilda omständigheter föreligga, förordna att utdebiteringen i hemortskommunen får läggas till grund vid debitering av preliminär B-skatt för fysisk person eller dödsbo även om beskattningsorten är en annan.*

27 §

1 m o m.¹¹ Vid debitering av slutlig skatt skall iakttagas:

1 m o m. Uträkning av de sär-skilda skatteposter som ingå i slutlig skatt samt debitering av sådan skatt sker med ledning av uppgifter i taxeringslängd eller annat beslut om taxeringen. I övrigt iakttages:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procent-tal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusme-del* *likaledes* uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot ifrågavarande slutliga skatt, dock att,

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre som för inkomståret gäller i *beskattningsorten;*

¹⁰ Senaste lydelse 1970: 167.

¹¹ Senaste lydelse 1970: 167.

Nuvarande lydelse

därest annan utdebitering fastställt för den slutliga skatten än för den preliminära skatten, den kommunala inkomstskatten skall utgöras efter den utdebitering som bestämts att gälla för den slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel påföras i en gemensam post, därvid iakttages att skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronor;

att skogsvårdsavgift uträknas med tillämpning av det promilletal, som enligt vad därom särskilt är stadgat bestämts för det år då den slutliga skatten debiteras;

att tilläggsavgift uträknas med tillämpning av den för inkomståret fastställda procentsatsen för avgiftsuttaget, därvid öretal bortfaller;

Föreslagen lydelse

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas i en gemensam post, därvid skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronor;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel debiteras med belopp som uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att i 1 § omförmäld sjukförsäkringsavgift debiteras med belopp som uträknats av allmän försäkringskassa, dock att vid debiteringen skall beaktas vad i 19 kap. 2 och 6 §§ lagen om allmän försäkring stadgas angående avgiftsplikt och nedsättning av avgift;

att i 1 § omförmäld arbetsgivaravgift och redareavgift debiteras i en gemensam post; samt

att i 1 § omförmäld annuitet eller, därest skattskyldig har att erlägga flera annuiteter av samma slag, summan av dessa påföres i helt antal kronor, därvid öretal bortfaller.

31 §

Debitering av skatteposter i samband med uträknande av tillkommande skatt sker efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt. Vid debitering på grund av eftertaxering iakttagas bestämmelserna i 63 § kommunalskattelagen.

Uträkning av de särskilda skatteposter som ingå i tillkommande skatt samt debitering av sådan skatt sker efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt. Vid debitering på grund av eftertaxering iakttagas bestämmelserna i 63 § kommunalskattelagen.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under tio kronor uttages icke.

Tillkommande skatt skall förfalla till betalning under uppbördstermin

Nuvarande lydelse

eller uppbördsterminer, som lokal skattemyndighet bestämmer, dock högst under sex på varandra följande uppbördsterminer. Därvid bör skatten i regel fördelas på samma antal uppbördsterminer och efter samma grunder som i 28 § sägs.

*Föreslagen lydelse*34 §¹²

Debetsedel enligt 33 § utfärdas av den lokala skattemyndighet som har att besluta i fråga om den skatt som debetsedeln avser.

61 §

1 m o m. Därest skattskyldig, som häftar för restförd skatt, enligt vunnen upplysning vistas å känd ort utom riket och skatten vid undersökning inom riket icke kunnat uttagas, skall utmätningsmannen, där ej stadgandet i 2 mom. till annat föranleder, därom göra anmälan hos länsstyrelsen, som såvitt ske kan vidtager åtgärd för att den skattskyldige genom vederbörande beskickning eller konsulat erhåller anmaning att till beskickningen eller konsulatet erlægga skatten. Sådan anmälan skall, därest särskilda skäl icke föreligga, göras allenast om *det restförda beloppet* uppgår till minst tvåhundra kronor.

1 m o m. Därest skattskyldig, som häftar för restförd skatt, enligt vunnen upplysning vistas å känd ort utom riket och skatten vid undersökning inom riket icke kunnat uttagas, skall utmätningsmannen, där ej stadgandet i 2 mom. till annat föranleder, därom göra anmälan hos länsstyrelsen, som såvitt ske kan vidtager åtgärd för att den skattskyldige genom vederbörande beskickning eller konsulat erhåller anmaning att till beskickningen eller konsulatet erlægga skatten. Sådan anmälan skall, därest särskilda skäl icke föreligga, göras allenast om *restförd skuld* uppgår till minst trehundra kronor.

68 §

4 m o m.¹³ Häftar den, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad återbekomma erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., för restförd skatt, äger han utfå allenast vad som överstiger det oguldna beloppet jämte därå belöpande restavgift. Återstoden skall gottskrivas honom till gäldande av den oguldna skatten jämte restavgift och i förekommande fall tillställas annan länsstyrelse med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall äga motsvarande tillämpning då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad återbekomma erlagt preliminär skatt, har att gälda tillkommande skatt, som debiterats på grund av taxering för inkomst för det år vartill den pre-

Vad i föregående stycke stadgas skall äga motsvarande tillämpning då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad återbekomma erlagt preliminär skatt *eller ränta enligt 69 § 1 mom.*, har att gälda tillkommande skatt, som debiterats på grund av taxering för in-

¹² Förutvarande 34 § upphävd genom 1954: 340.

¹³ Senaste lydelse 1969: 238.

Nuvarande lydelse

liminära skatten hänför sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten icke påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av *prövningsnämnd* om höjd taxering eller om eftertaxering eller av länsstyrelse om höjd debitering eller av lokal skattemyndighet om rättelse av taxeringslängd eller höjd debitering, må den preliminära skatten innehållas i avbidan på att tillkommande skatt påföres.

Föreslagen lydelse

komst för det år vartill den preliminära skatten hänför sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten icke påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av *skatterätt* om höjd taxering eller om eftertaxering eller av länsstyrelse om höjd debitering eller av lokal skattemyndighet om rättelse av taxeringslängd eller höjd debitering, må den preliminära skatten innehållas i avbidan på att tillkommande skatt påföres.

71 §

1 m o m. Åtgärder för uttagande av skatt må icke vidtagas mot skattskyldig senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten skolat erläggas enligt verkställd debitering eller, i fråga om preliminär skatt som avses i 27 § 2 mom. vid 2), fastställts till betalning.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må *kammarrättens* eller *Kungl. Maj:ts utslag* i mål, där anstånd med betalning av skatt medgivits i anledning av besvär, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår, då *utslaget* meddelades.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må *kammarrätts* eller *regeringsrättens beslut* i mål, där anstånd med betalning av skatt medgivits i anledning av besvär, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår, då *beslutet* meddelades.

2 m o m. Har arbetsgivare verkställt skatteavdrag för preliminär skatt men icke inbetalat det innehållna beloppet, må lokal skattemyndighet icke fastställa ansvarighet för arbetsgivaren senare än fem år efter utgången av det uppbördsår då sådan kvarstående skatt skulle ha erlagts, som svarar mot preliminär skatt för det inkomstår då skatteavdraget verkställdes. Avser skatteavdraget kvarstående skatt, må fastställelsen icke ske senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten skolat erläggas enligt verkställd debitering.

Åtgärder för indrivning av skatt, som arbetsgivare innehållit genom skatteavdrag, må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det uppbördsår då beslut om fastställelse enligt första stycket meddelades.

Har arbetsgivare underlåtit att verkställa skatteavdrag, må hans ansvarighet för skatten icke fastställas och ej heller åtgärder för uttagande av skatten vidtagas mot honom sedan arbetstagarens ansvarighet för skatten upphört enligt 1 mom.

Utan hinder av vad ovan föreskrivits må *kammarrättens* eller *Kungl. Maj:ts utslag* varigenom arbetsgivare ålagts ansvarighet för arbetstagares skatt verkställas inom

Utan hinder av vad ovan föreskrivits må *kammarrätts* eller *regeringsrättens beslut* varigenom arbetsgivare ålagts ansvarighet för arbetstagares skatt verkställas inom

Nuvarande lydelse

en tid av två år från utgången av det uppbördsår då *utslaget* meddelades.

Föreslagen lydelse

en tid av två år från utgången av det uppbördsår då *beslutet* meddelades.

73 §¹⁴

Tjänsteman hos lokal skattemyndighet, länsstyrelse eller riksskatteverket, ledamöter i verkets styrelse eller nämnder, av verket anlitad sakkunnig samt, med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 50 § 1 mom. första, andra, tredje och fjärde styckena taxeringsförordningen, taxeringsnämnd och *prövningsnämnd* äga taga del av preliminär självdeklaration eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelser i denna förordning. Självdeklaration, uppgift eller handling som nyss sagts skall jämväl tillhandahållas andra myndigheter än de förut nämnda, därest dessa i och för sin verksamhet böra erhålla del därav.

Tjänsteman hos lokal skattemyndighet, länsstyrelse eller riksskatteverket, ledamöter i verkets styrelse eller nämnder, av verket anlitad sakkunnig samt, med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 50 § 1 mom. första, andra, tredje och fjärde styckena taxeringsförordningen, taxeringsnämnd och *skatterätt* äga taga del av preliminär självdeklaration eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelser i denna förordning. Självdeklaration, uppgift eller handling som nyss sagts skall jämväl tillhandahållas andra myndigheter än de förut nämnda, därest dessa i och för sin verksamhet böra erhålla del därav.

Den, som äger taga del av självdeklaration, uppgift eller handling, varom i första stycket sägs, må, i den mån så erfordras för fullgörande av vad vederbörande jämlikt denna förordning åligger, jämväl taga del av självdeklaration eller annan uppgift eller handling som avlämnats till ledning vid årlig taxering.

Självdeklaration, uppgift eller handling som i första stycket sägs skall förvaras under samma tid som motsvarande självdeklaration vid årlig taxering.

Vad i 50 § 1 mom. femte, sjunde, nionde och tionde styckena samt 3 mom. taxeringsförordningen stadgas beträffande självdeklaration, uppgift eller handling som avlämnats till ledning vid taxering, skall i tillämpliga delar gälla även i fråga om självdeklaration, uppgift eller handling som i första stycket avses.

77 a §¹⁵

Har den som företräder arbetsgivare, som är juridisk person, verkställt skatteavdrag men uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala det innehållna beloppet i tid och ordning som i 77 § sägs, är han jämte arbetsgi-

Har den som företräder arbetsgivare, som är juridisk person, verkställt skatteavdrag men uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala det innehållna beloppet i tid och ordning som i 77 § sägs, är han jämte arbets-

¹⁴ Senaste lydelse 1970: 918.

¹⁵ Senaste lydelse 1969: 238.

Nuvarande lydelse

varen betalningsskyldig för skattebeloppet. Betalningsskyldigheten må jämkas eller eftergivnas när särskilda skäl föreligga.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket föres vid allmän domstol.

Yrkande om åläggande av betalningsskyldighet för skattebelopp som nu sagts må icke framställas och ej heller åtgärder för indrivning av beloppet vidtagas sedan arbetsgivarens ansvarighet för samma skattebelopp bortfallit på grund av bestämmelserna i 71 §. Utan hinder härav må dom, varigenom sådan betalningsskyldighet ålagts, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då domen vunnit laga kraft. Hos den som blivit ålagd betalningsskyldighet må skattebeloppet indrivnas i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Den som erlagt skattebelopp på grund av betalningsskyldighet enligt första stycket äger söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 76 § om uttagande av skatt som arbetsgivare betalat för arbetstagare.

Föreslagen lydelse

givaren betalningsskyldig för skattebeloppet jämte restavgift. Betalningsskyldigheten må jämkas eller eftergivnas när särskilda skäl föreligga.

Yrkande om åläggande av betalningsskyldighet som nu sagts må icke framställas och ej heller åtgärder för indrivning vidtagas sedan arbetsgivarens ansvarighet för skattebeloppet bortfallit på grund av bestämmelserna i 71 §. Utan hinder härav må dom, varigenom sådan betalningsskyldighet ålagts, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då domen vunnit laga kraft. Hos den som blivit ålagd betalningsskyldighet må indrivning ske i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Den som erlagt skattebelopp eller restavgift på grund av betalningsskyldighet enligt första stycket äger söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 76 § om uttagande av skatt som arbetsgivare betalat för arbetstagare.

Anvisningar

till 39 §

3. Skatteavdrag ifrågakommer icke beträffande preliminär B-skatt eller tillkommande skatt.

Avdragsskyldighet för kvarstående skatt är icke inskränkt till att avse skatt, som utgår för inkomst av tjänst, utan gäller även i fråga om skatt för annan inkomst. Den kvarstående skatten kan nämligen avse även annan inkomst än av tjänst.

Arbetsgivare är skyldig göra avdrag endast för sådan kvarstående skatt, som arbetstagaren har att erlägga i hemortskommunen. Härigenom undantages skatt, som utgår för sådan inkomst vilken taxeras i annan kommun än hemortskommunen.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

till 49 §

3. Till ledning för prövning av ansökan om anstånd enligt 49 § 2 mom. första stycket vid 1) angives följande. Om skattebeloppet är förhållandevis ringa eller om den skattskyldiges ekonomi allmänt sett är god, torde — om förutsättningar för anstånd eljest föreligga — anstånd ofta kunna medgivas utan att säkerhet ställas. Detsamma är förhållandet om det kan antagas, att besvären över taxeringen med hänsyn till bestämmelserna i 89 § taxeringsförordningen eller av annan anledning komma att avgöras inom en nära framtid. Om så anses lämpligt kan anståndstiden begränsas; förlängning av anståndstiden medges då först efter förnyad ansökan och prövning av den skattskyldiges förhållanden. Anstånd må begränsas till att avse en del av skattebeloppet.

3. Till ledning för prövning av ansökan om anstånd enligt 49 § 2 mom. första stycket vid 1) angives följande. Om skattebeloppet är förhållandevis ringa eller om den skattskyldiges ekonomi allmänt sett är god, torde — om förutsättningar för anstånd eljest föreligga — anstånd ofta kunna medgivas utan att säkerhet ställas. Detsamma är förhållandet om det kan antagas, att besvären över taxeringen komma att avgöras inom en nära framtid. Om så anses lämpligt kan anståndstiden begränsas; förlängning av anståndstiden medges då först efter förnyad ansökan och prövning av den skattskyldiges förhållanden. Anstånd må begränsas till att avse en del av skattebeloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1972.

1. Äldre bestämmelser, utom såvitt de avser 2 § 3 mom. eller 77 a §, gäller i fråga om preliminär skatt för år 1972 samt tillkommande skatt på grund av 1971 års eller tidigare års taxering och eftertaxering för år 1971 eller tidigare år.

2. Bestämmelserna i 2 § 3 mom. i dess äldre lydelse gäller i fråga om skogsvårdsavgift som har förmånsrätt enligt punkt 2 övergångsbestämmelserna till förmånsrättslagen (1970: 979).

3. Bestämmelserna i 77 a § i dess äldre lydelse gäller fortfarande i fråga om skatt som förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna förordning.

2 Förslag till**Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)**

Härigenom förordnas, att 49 och 69 §§ samt 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*49 §¹

Därest delägarna i boet efter avliden person, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, levit i oskift

Därest delägarna i boet efter avliden person, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, levit i oskift

¹ Senaste lydelse 1971: 407.

Nuvarande lydelse

bo och varit för sitt uppehålle huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst, må dödsboet efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättens beprövande kunna för senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffade, tillerkännas kommunalt grundavdrag med *högst* samma belopp, som den avlidne skulle hava åtnjutit i avdrag, därest han fortfarande levt.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

bo och varit för sitt uppehålle huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst, må dödsboet efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättens beprövande kunna för senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffade, tillerkännas kommunalt grundavdrag med samma belopp, som den avlidne skulle hava åtnjutit i avdrag, därest han fortfarande levt.

(Se vidare anvisningarna.)

69 §²

Ä svensk medborgare, som tillhört svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, *skall* tillämpas vad i denna lag *stadgas* angående här i riket bosatt person; *dock är han icke skattskyldig här i riket för sin inkomst av berörda tjänst, och skall för annan hans inkomst, som enligt föreskrifterna i denna lag och § 3 mom. 2 mantalsskrivningsförordningen skolas beskattas i S:t Nikolai församling i Stockholm, skatt i stället utgöras i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål.*

Svensk medborgare som tillhört svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, är icke skattskyldig här i riket för sin inkomst av berörda tjänst.

I övrigt tillämpas beträffande skattskyldig som avses i första stycket vad i denna lag föreskrives angående här i riket bosatt person. För inkomst som skall beskattas i Storkyrkoförsamlingen i Stockholm på grund av sådan skattskyldigs mantalsskrivning därstädes utgår kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål.

Vad ovan sagts gäller i tillämpliga delar jämväl sådan persons hustru samt barn under 18 år, därest de varit svenska medborgare och bott hos honom.

(Se vidare anvisningarna.)

75 §

1 m o m.³ Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering en-

1 m o m. Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering enligt

³ Senaste lydelse 1938: 368.

⁴ Senaste lydelse 1971: 407.

Nuvarande lydelse

ligt denna lag erlægga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *äger taxeringsnämnd eller skatterätt där ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.*

Framställning, som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna lag träder i kraft, såvitt avser 75 § 1 mom. den 1 juli 1972, och i övrigt dagen efter den då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

3 Förslag till**Lag om skatt för gemensamt kommunalt ändamål**

Härigenom förordnas, att skatt, som jämlikt bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928: 370) skall utgå för gemensamt kommunalt ändamål, skall utgöras med tio öre för varje skatteöre, som påförts för den till sådan skatt beskattningsbara inkomsten. Utgår skatt för sådant ändamål enligt 69 § andra stycket kommunalskattelagen, uträknas dock skatten enligt den utdebitering som fastställts att gälla för Storkyrkoförsamlingen i Stockholm.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1973, då förordningen (1928: 395) angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras upphör att gälla. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om skatt för gemensamt kommunalt ändamål på grund av taxering år 1973 eller tidigare år.

Föreslagen lydelse

denna lag erlægga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *kan, där ömmande omständigheter föreliggå, befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt medgivas efter framställning från dödsboet. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.*

Beslut i ärende angående befrielse meddelas av den skatterätt, som har att upptaga besvär rörande boets taxering till statlig inkomstskatt.

Framställning om befrielse skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

4 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 15 § 1 mom. förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

1 m o m.¹ Har här i riket bostatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för inkomst enligt denna förordning erlagga kvarstående eller tillkommande skatt under uppördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *äger taxeringsnämnd eller skatterätt där ömmande omständigheter äro för handen, att* efter framställning från dödsboet *medgiva* befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

1 m o m. Har här i riket bostatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för inkomst enligt denna förordning erlagga kvarstående eller tillkommande skatt under uppördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *kan*, där ömmande omständigheter *föreligga*, befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt *medgivas* efter framställning från dödsboet. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Beslut i ärende angående befrielse meddelas av den skatterätt, som har att upptaga besvär rörande boets taxering till statlig inkomstskatt.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Framställning om befrielse skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1972.

¹ Senaste lydelse 1971: 408.

5 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 15 § 1 mom. förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

15 §

1 m o m.¹ Har här i riket bostatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för förmögenhet enligt denna förordning erlægga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbörds-termin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *äger taxeringsnämnd eller skatterätt*, där ömmande omständigheter *äro för handen*, att efter framställning från dödsboet *medgiva* befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse, som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Föreslagen lydelse

1 m o m. Har här i riket bostatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för förmögenhet enligt denna förordning erlægga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbörds-termin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, *kan*, där ömmande omständigheter *föreligga*, befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt *medgivas* efter framställning från dödsboet. Befrielse, som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Beslut i ärende angående befrielse meddelas av den skatterätt, som har att upptaga besvär rörande boets taxering till statlig inkomstskatt.

Framställning om befrielse skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1972.

¹ Senaste lydelse 1971: 409.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1962:398) om finansiering av folkpensioneringen

Härigenom förordnas, att 4 § lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Har avgiftspliktig avlidit och efterlämnat dödsbodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att erlægga kvarstående eller tillkommande skatt, vari ingår folkpensionsavgift, under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där ömmande omständigheter äro för handen, efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av avgiften. Befrielse må dock icke avse avgift, som påförts i anledning av eftertaxering till statlig inkomstskatt och som rätteligen skolas erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som avses i andra stycket skall göras senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

I fråga om besvär över beskattningsnämnds beslut som i andra stycket sägs skall motsvarande gälla som stadgas i taxeringsförordningen beträffande besvär över beslut enligt 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt.

Har avgiftspliktig avlidit, äger 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) motsvarande tillämpning i fråga om befrielse från skyldighet att erlægga folkpensionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1972.

¹ Senaste lydelse 1965: 74.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring

Härigenom förordnas, att 19 kap. 10 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap. Om försäkringens finansiering

10 §

Om debitering och uppbörd av sjukförsäkringsavgifter enligt 2 § stadgas i uppbördsförordningen.

Allmän försäkringskassa äger i den ordning Konungen bestämmer av statsverket uppbära hela beloppet av de sjukförsäkringsavgifter, som vid debitering av slutlig skatt debiterats för kassans räkning.

Har försäkrad, som är pliktig att erlägga sjukförsäkringsavgift, avlidit och efterlämnat dödsbodelägare, som vid hans frånfälle var beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att erlægga kvarstående eller tillkommande skatt, vari ingår sjukförsäkringsavgift, under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger taxeringsnämnd eller prövningsnämnd, därest ömmande omständigheter äro för handen, efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av sjukförsäkringsavgiften. Befrielse må dock icke avse avgift, som påförts i anledning av estertaxering till statlig inkomstskatt och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet. Framställning som nu sagts skall göras före utgången av andra året efter det år, varunder den försäkrade avlidit.

Har försäkrad, som är pliktig att erlägga sjukförsäkringsavgift, avlidit skall 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) äga motsvarande tillämpning beträffande befrielse från skyldighet att erlægga sådan avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1972.

8 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 4 § 2 mom. och 14 § 1 mom. förordningen (1958: 295) om sjömansskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

2 m o m.² Ersättning utgår årligen till kommun som icke tillhör landstingskommun med sextio procent, till annan kommun med fyrtyotvå procent, till landstingskommun med arton procent, och till allmän försäkringskassa med sex procent av den sjömansskatt, som under beskattningsåret erlagts av sjömän bosatta inom kommunen, landstingskommunen eller inom försäkringskassans verksamhetsområde.

2 m o m. Ersättning utgår årligen till kommun som icke tillhör landstingskommun med sextio procent, till annan kommun med fyrtyotvå procent, till landstingskommun med arton procent, och till allmän försäkringskassa med sex procent av den sjömansskatt, som under beskattningsåret erlagts av sjömän bosatta inom kommunen, landstingskommunen eller inom försäkringskassans verksamhetsområde. *Vid bestämmande av ersättning till Göteborgs allmänna försäkringskassa tages hänsyn även till sjömansskatt som på grund av förordnande enligt 7 § 2 mom. erlagts av i försäkringskassan inskriven sjöman.*

Ersättning, som ovan sagts, skall icke utgå till kommun, om beloppet icke uppgår till minst 500 kronor.

14 §

1 m o m. Det åligger redare att till sjömansskattekontoret för varje period om två månader, räknat från beskattningsårets början, inbetala och redovisa under perioden innehållen sjömansskatt. Av den för varje period redovisade skatten har redaren rätt att behålla ett belopp motsvarande en procent av skatten. Det redaren tillkommande beloppet beräknas till helt antal kronor, varvid överskjutande öretal bortfaller.

Redovisning av skatten skall ske i den ordning *sjömansskattenämnden* bestämmer.

Redovisning av skatten skall ske i den ordning *riksskatteverket* bestämmer.

För varje redovisningsperiod utom november—december skall redaren senast den sista dagen i andra månaden efter periodens utgång å sjömansskattekontorets postgirokonto insätta den skatt som skall inbetalas. För redovisningsperioden november—december skall inbetalning ske senast den 15 därpå följande februari. Sjömansskattenämnden må efter

¹ Förordningen omtryckt 1970: 933.

² Senaste lydelse 1971: 814.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

därom gjord framställning bevilja anstånd med skattens inbetalning och redovisning, i regel dock högst en månad. Anstånd för redovisningsperioden november—december må beviljas endast om synnerliga skäl föreligga.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelserna i 4 § 2 mom. i dess äldre lydelse gäller beträffande ersättning för beskattningsåret 1970 eller tidigare år.

9 Förslag till**Förordning om ändring i förordningen (1968: 430) om mervärdesskatt**

Härigenom förordnas, att 47 § förordningen (1968: 430) om mervärdesskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*47 §²

Betalas icke skatt i sin helhet i behörig ordning senast den dag då betalning skall ske enligt 42, 43 eller 45 § utgår restavgift på icke betalat belopp.

Betalas icke skatt i behörig ordning inom den tid då deklaration för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket, utgår restavgift på sålunda icke betalat belopp. Har anstånd med betalning av skatt beslutats enligt 45 §, utgår dock restavgift endast på skattebelopp som betalas sedan anståndstiden gått till ända.

Restavgiften är fyra öre för varje hel krona av den skatt som icke betalats, dock minst tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning jämnas till närmast högre hela krontal.

Bestämmelserna i 58 § 2 mom. uppbördsförordningen om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdesskatt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Förordningen omtryckt 1969: 237.

² Senaste lydelse 1971: 71.

10 Förslag till

Lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)

Härigenom förordnas i fråga om taxeringsförordningen (1956: 623)¹ dels att 37 § 1 mom. punkt 8 skall upphöra att gälla, dels att 2 § 1 mom., 35 §, 37 § 4 mom., 66 och 68 §§, 69 § 3 mom., 72 a och 100 §§, 105 § 1 mom., 114 och 116 c §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

1 m o m. I denna förordning förstås med
inkomsttaxering: taxering till kommunal inkomstskatt och till statlig inkomstskatt;

förmögenhetstaxering: taxering till statlig förmögenhetsskatt;

allmän fastighetstaxering: sådan taxering av fastighet, som enligt 12 § 1 mom. kommunalskattelagen skall verkställas vart femte år; samt

särskild fastighetstaxering: sådan taxering av fastighet, som skall verkställas de år, då allmän fastighetstaxering icke äger rum.

Inkomsttaxering och förmögenhetstaxering samt särskild fastighetstaxering innefattas under benämningen årlig taxering.

Till den årliga taxeringen hänföres varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd enligt vad därom föreskrivits.

35 §

Självdeklaration, som avgives utan anmaning, skall, jämte tillhörande handlingar, avlämnas till länsstyrelsen eller till lokal skattemyndighet i det län, där taxeringen skall äga rum, eller ock till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

Självdeklaration, som avgives utan anmaning, skall, jämte tillhörande handlingar, avlämnas till länsstyrelse eller till lokal skattemyndighet eller ock till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

Har på föranstaltande av eller i samråd med länsstyrelsen i kommun vidtagits särskild anordning för mottagande av deklamationer, må deklamation till ledning för taxering inom länet i enlighet därmed avlämnas.

37 §

4 m o m. Uppgifterna skola avlämnas senast den 31 januari under taxeringsåret i den ordning, som gäller för avlämnande av självdeklaration. Uppgifter, som

4 m o m. Uppgifterna skola avlämnas senast den 31 januari under taxeringsåret i den ordning, som gäller för avlämnande av självdeklaration. Uppgifter, som

¹ Förordningen omtryckt 1971: 399.

Nuvarande lydelse

avses i 1 mom. punkterna 5—7, skola dock avlämnas till länsstyrelsen i det län, där uppgiftslämnaren är bosatt. *Uppgift enligt 1 mom. punkten 8 skall avlämnas inom tid som gäller för redares arbetsgivaruppgift enligt förordningen angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.* I fall, som avses i 3 mom., skall därjämte iakttagas, att uppgifterna jämte därtill hörande sammandrag städse skola avlämnas till myndighet, hos vilken arbetsgivarens allmänna självdeklaration må avlämnas.

Uppgifterna skola vid avlämnandet vara ordnade kommunvis eller, om i kommun ingå flera församlingar, församlingsvis och skall medelst särskilda omslag eller annorledes vara tydligt utmärkt, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

Föreslagen lydelse

avses i 1 mom. punkterna 5—7, skola dock avlämnas till länsstyrelsen i det län, där uppgiftslämnaren är bosatt. I fall, som avses i 3 mom., skall därjämte iakttagas, att uppgifterna jämte därtill hörande sammandrag städse skola avlämnas till myndighet, hos vilken arbetsgivarens allmänna självdeklaration må avlämnas.

66 §

Varje år beslutar taxeringsnämnden, i den mån icke annat i 67 § stadgas, för envar skattskyldig, huruvida och till vilket belopp taxering till kommunal inkomstskatt samt till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt skall honom åsättas.

Taxeringsnämnd beslutar årligen i fråga om inkomsttaxering och förmögenhetstaxering, om ej annat följer av 67 §.

Så snart ske kan och såvitt möjligt före utgången av maj månad under taxeringsåret skall nämnden företaga taxering till kommunal inkomstskatt beträffande sådana skattskyldiga, som skola taxeras till statlig inkomstskatt av annan taxeringsnämnd eller beträffande vilka besvär över taxeringen skola prövas av den mellankommunala skatterätten. Vid sådan taxering bör, när anledning därtill föreligger, samråd äga rum med övriga taxeringsnämnder, av vilka den skattskyldige skall taxeras. För envar, som därvid taxerats, skall underrättelse, huru taxeringen utfallit, med uppgift jämväl om nettointäkt och uppskattad inkomst för varje förvärvskälla, ofördröjligen avlätas till omförmälda taxeringsnämnder, dock icke i det fall att besvär över taxeringen skola prövas av den mellankommunala skatterätten.

Har taxeringsnämnden i skattskyldigs hemortskommun funnit att avräkning enligt 46 § 4 mom. eller 50 § 3 mom. andra stycket kommunalskattelagen skall ske, åligger det nämnden att underrätta taxeringsnämnd, som har att verkställa avräkningen, om det belopp, som skall avräknas.

Har taxeringsnämnd i fråga om skattskyldighet för förmögenhet med ägare likställt den som åtnjuter avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer stiftelse, skall, där stiftelsen skall taxeras till

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

statlig förmögenhetsskatt av annan taxeringsnämnd, underrättelse om berörda taxeringsåtgärd ofördröjligen avlätas till sist omförmälda nämnd.

68 §

Följande taxeringslängder skola föras, nämligen i n k o m s t l ä n g d och f ö r m ö g e n h e t s l ä n g d, vari av taxeringsnämnd beslutade taxeringar skola införas med angivande av taxeringens belopp och den skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas särskilt

d e l s i avseende å statlig inkomstskatt inkomst av olika förvärvskällor med angivande tillika i fråga om skattskyldiga som avses i 9 § 3 mom. förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt huruvida inkomsten utgör A-inkomst eller B-inkomst, medgivet avdrag för underskott å förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst (summan av inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med avdrag för underskott), medgivna allmänna avdrag som icke avse underskott å förvärvskälla, taxerad och beskattningsbar inkomst,

d e l s beskattningsbar inkomst enligt 2 § förordningen (1958: 295) om sjömansskatt samt det antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit sådan inkomst under beskattningsåret,

d e l s i avseende å kommunal inkomstskatt taxerad och beskattningsbar inkomst,

d e l s beslut i övrigt, som avser förutsättning för avdrag enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) eller för skatte-reduktion enligt 2 § 4 mom. upp-bördsförordningen (1953: 272),

d e l s o c k, till ledning för på-förande av skogsvårdsavgift, upp-gift om de värden å skogsmark och växande skog, varå avgiften skall beräknas.

d e l s o c k uppgift om de vär-den å skogsmark och växande skog, varå skogsvårdsavgift skall beräknas.

Uppgård enligt förordningen om statlig inkomstskatt beräknade taxerade inkomsten till minst 4 500 kronor för ensamstående och till sammanlagt minst 4 500 kronor för makar, som varit gifta vid ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans, skall den beräk-nade taxerade inkomsten införas, även om beskattningsbar inkomst icke uppkommer.

I förmögenhetslängden antecknas den till statlig förmögenhetsskatt skattepliktiga och beskattningsbara förmögenheten.

Närmare föreskrifter om taxeringslängds upprättande meddelas av Kungl. Maj:t.

Taxeringslängd underskrives av lokal skattemyndighet eller annan längdförare. Taxeringslängd skall därefter anses innefatta taxerings-nämndens beslut.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

69 §

3 m o m. Har dödsbo gjort framställning om befrielse från erläggande av skatt, skall underrättelse om taxeringsnämndens beslut tillsändas dödsboet i samma ordning som gäller för underrättelse om avvikelse från deklARATION.

3 m o m. Har, sedan underrättelse enligt 1 eller 2 mom. sänts till skattskyldig, taxeringsnämnden omprövat det beslut, som underrättelsen avser, skall ny underrättelse sändas till den skattskyldige med angivande av i vilket avseende den tidigare underrättelsen icke gäller.

72 a §

Har taxering för inkomst eller förmögenhet som beslutats av taxeringsnämnd icke införts i taxeringslängd inom föreskriven tid eller har sådan taxering införts för annan än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen införts felaktigt i taxeringslängd, må den myndighet som ombesörjt längdföringen besluta om rättelse av taxeringslängden i denna del.

Har taxering för inkomst eller förmögenhet som beslutats av taxeringsnämnd icke införts i taxeringslängd inom föreskriven tid eller har sådan taxering införts för annan än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen införts felaktigt i taxeringslängd, må den myndighet som ombesörjt längdföringen besluta om rättelse av taxeringslängden i denna del. *Har beskattningsbar inkomst enligt 2 § förordningen (1958: 295) om sjömansskatt eller det antal perioder om trettio dagar för vilka skattskyldig uppburit sådan inkomst ändrats, skall myndigheten vidtaga härav betingad rättelse av längden.*

Har taxering av fysisk person eller dödsbo för inkomst eller förmögenhet som beslutats av taxeringsnämnd blivit oriktig till följd av

1) uppenbar felräkning eller uppenbart felaktigt överföring av belopp i deklARATION,

2) uppenbar felaktighet i fråga om belopp som anger fastighets taxeringsvärde eller avdrag som medgives skattskyldig utan särskild utredning,

3) uppenbar felaktighet i fråga om allmänt avdrag, vars rätta belopp framgår av debitering, eller avdrag för premier och andra avgifter, som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3) kommunalskattelagen eller motsvarande avdrag enligt 4 § 1 mom. andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt eller avdrag enligt 46 § 3 mom. nämnda lag eller 4 § 2 mom. nämnda förordning,

4) uppenbar felaktighet i fråga om grundavdrag eller i fråga om avdrag enligt 50 § 2 mom. kommunalskattelagen eller motsvarande avdrag enligt förordningen om statlig inkomstskatt i fall då den skattskyldiges inkomst eller, vad angår makar som båda taxerats, de skattskyldigas inkomster helt eller till helt övervägande del utgjorts av folkpension,

må den myndighet som har att ombesörja längdföring av taxeringen,

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

om ej särskilda skäl föranleda att skatterätten bör avgöra frågan, besluta om rättelse i denna del.

Rättelse må ske i fråga om grundavdrag endast om den beskattningsbara inkomsten därigenom sänkes och i fråga om annat avdrag som avses i 4 endast om därigenom beskattningsbar inkomst icke uppkommer för den skattskyldige eller makarna.

Efter utgången av mars månad året efter taxeringsåret må rättelse enligt denna paragraf beslutas endast om anmärkning i fråga om felaktighet av den art som denna paragraf avser dessförinnan gjorts hos den som har att besluta om rättelsen.

Innan rättelse beslutas skall, om detta ej är överflödigt, yttrande inhämtas från taxeringsnämndens ordförande. Innebär ifrågasatt åtgärd enligt andra stycket höjning av taxering, skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig innan rättelse sker, om hinder härför ej möter.

Beslutas rättelse eller vägras rättelse som den skattskyldige yrkat, skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, beslutet inom två veckor tillställas den skattskyldige i den ordning som i 69 § 4 mom. andra stycket föreskrives i fråga om underrättelse beträffande taxeringsnämnds beslut.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf må ej föras särskilt. Talan mot taxeringen må även i den del beslutet avser föras hos skatterätten i den ordning som föreskrives i 74, 76, 100 och 101 §§.

Närmare föreskrifter om förfarandet vid rättelse enligt denna paragraf meddelas av Kungl. Maj:t.

100 §

Besvär må jämväl i särskild ordning anföras av den skattskyldige,

1) om han taxerats för inkomst eller förmögenhet, som icke är av skattepliktig natur,

2) om han taxerats för inkomst eller förmögenhet, för vilken han icke är skattskyldig,

3) om han taxerats till kommunal inkomstskatt för garantibelopp för fastighet, vilket icke bort för honom upptagas såsom skattepliktig inkomst,

4) om han taxerats för samma inkomst eller förmögenhet på mer än en ort eller eljest taxerats å orätt ort,

5) om hans taxering blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

6) om han, till följd av underlåtenhet att avgiva deklaration eller annan uppgift eller på grund av felaktighet i deklaration eller i annan uppgift från honom eller i kontrolluppgift eller i handling som legat till grund för sådan deklaration eller uppgift, taxerats till väsentligt högre belopp än som svarar mot hans inkomst eller förmögenhet,

7) om han eljest kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda väsentligt lägre taxering,

7) om han eljest kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda väsentligt lägre taxering **eller väsentligt lägre skatt på grund av taxeringen,**

8) om han icke erhållit sådan avräkning av utländsk skatt, som han är berättigad till enligt överenskommelse med främmande stat.

I de fall som angivas i första stycket vid 6) och 7) må besvärstalan

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

ej tagas upp till prövning, med mindre den kan grundas på omständighet eller bevis, varom kännedom saknats vid fastställandet av den taxering vari rättelse sökes, och det framstår såsom ursäktligt att den skattskyldige icke i annan ordning åberopat omständigheten eller beviset till vinnande av riktig taxering.

Besvär som avses i denna paragraf må anföras inom fem år efter taxeringsåret.

105 §

1 m o m. Finner kammarrätt eller regeringsrätten vid prövning av besvär, att taxering verkstälts på orätt ort eller underlåtit på rätt ort eller ej skett till riktigt belopp, må rätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse. Skattskyldigs hela taxering må dock icke höjas utöver vad tidigare bestämts, om icke sådan höjning yrkats i besvaren. Ändras taxering av kammarrätten eller regeringsrätten därför att inkomst eller utgift bör hänföras till annat beskattningsår än det som taxeringen avser, må härav föranledd ändring vidtagas i den skattskyldiges taxering för det förstnämnda beskattningsåret. Om någon av kammarrätten eller regeringsrätten befrias från taxering därför att annan person i stället bort taxeras, må rätten överflytta taxeringen på denne.

Äro makar var för sig taxerade, äger kammarrätt eller regeringsrätten vid ändring i *den enes* taxering *vidtaga* härav påkallad rättelse i *den andres* taxering, såvitt angår tillämpning av 46 § 3 mom. eller 52 § 1 mom. kommunalskattelagen, 11 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 12 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt.

Kammarrätt eller regeringsrätten äger vid ändring i *skattskyldigs* taxering *besluta om* härav påkallad rättelse i *taxering, som avser den skattskyldiges make eller med make vid taxeringen jämställd skattskyldig,* såvitt angår tillämpning av 46 § 3 mom., 48 § 2 mom. eller 52 § 1 mom. kommunalskattelagen, 11 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 12 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt *eller avser förutsättning för skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppborrdsförordningen.*

Hava besvär anförts hos kammarrätten eller regeringsrätten rörande taxering, som åsatts avliden person eller hans dödsbo, och har dödsboet tidigare befriats från att erlägga skatt på grund av taxeringen, skall vid ändring av taxeringen i anledning av besvaren jämväl beslutet om skattebefrielse i erforderlig mån ändras.

Vidtager kammarrätt eller regeringsrätten sådan ändring i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt inom viss kommun att avdrag enligt 46 § 2 mom. kommunalskattelagen eller kommunalt grundavdrag icke vidare kan helt utnyttjas inom samma kommun, skall, ändå att yrkande därom icke framställts, sådan ändring vidtagas i taxering inom annan kommun som kan föranledas av bestämmelserna i 46 § 4 mom. eller 50 § 3 mom. andra stycket nämnda lag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

114 §

Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, avgiven till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande och har meddelandet följts eller har eljest meddelandet föränlett att den skattskyldige *icke blivit taxerad eller att han blivit för lågt taxerad till kommunal inkomstskatt inom vederbörande kommun eller till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, skall han eftertaxeras för vad som genom berörda förfarande förut undgått taxering.* Efter-taxering må dock ej åsättas, om vad som undgått taxering är att anse såsom ringa.

Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, avgiven till ledning vid *hans* taxering, lämnat oriktigt meddelande och har meddelandet följts eller har eljest meddelandet föränlett att *skatt enligt uppbořdsföörordningen (1953: 272) på grund av taxeringen påförts den skattskyldige eller hans make eller, vad angår förmögenhetsskatt, annan med honom samtaxerad person med för lågt belopp, skall rättelse ske genom eftertaxering.* Efter-taxering må dock ej åsättas, om *den skatt som icke påförts är att anse såsom ringa.*

Föreligga sådana omständigheter att eftertaxering skall åsättas och kan på grund av vad sålunda och i övrigt förekommit antagas att av den skattskyldige lämnade uppgifter icke varit av beskaffenhet att kunna läggas till grund för en riktig taxering, skall eftertaxeringen åsättas med tillämpning av 21 §.

Vad ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning, om skattskyldig, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning.

116 e §

Fråga om avgift som avses i 116 a eller 116 c § prövas av den lokala skattemyndigheten, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut.

Fråga om avgift som avses i 116 a eller 116 c § prövas, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut, av den lokala skattemyndigheten *i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fall som avses i 24 § 2 mom. prövas dock fråga om sådan avgift av den lokala skattemyndighet som länsstyrelsen bestämmer.*

Lokal skattemyndighet skall pröva fråga om avgift före den 1 oktober taxeringsåret. I särskilda fall må beslut fattas senare, dock ej efter den 15 december taxeringsåret.

Innan beslut fattas om påföring av avgift, skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig, om ej hinder möter häremot. Om så finnes påkallat, må yttrande inhämtas från taxeringsnämndens ordförande.

Har rättelse enligt 72 a § beslutats, skall den lokala skattemyndigheten utan hinder av andra stycket besluta om härav föranledd avgift eller ändring av beslut om avgift.

Denna lag träder i kraft dagen efter den då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestäm-

melserna i 114 § i dess äldre lydelse gäller fortfarande beträffande eftertaxering för år 1971 eller tidigare år. Underrättelse enligt 69 § 3 mom. i dess äldre lydelse skall lämnas av taxeringsnämnd vid 1972 års taxering.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 28 januari 1972.

Närvarande: ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *debitering i hemortskommun av all skatt enligt uppbördsförordningen, m. m.* och anför.

Inledning

Den reform av inkomstbeskattningen för fysiska personer som trädde i kraft den 1 januari 1971 medförde bl. a. två nyheter i debiteringsavseende, nämligen *dels* skattereduktion för skattskyldig i vissa fall, *dels* tillämpning ex officio av reglerna om begränsning av skatt.

De nya debiteringsrutinerna skulle avsevärt underlättas, om debitering av skatt för fysiska personer skedde hos en enda lokal skattemyndighet, vilket f. n. inte alltid är fallet. Riksskatteverket har i en promemoria lagt fram förslag bl. a. om debitering av skatt i hemortskommun även för inkomst m. m. som taxeras i annan kommun. Av lagförslagen i promemorian torde förslaget till lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272) (UF) få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Remissyttranden över promemorian har avgetts av riksförsäkringsverket, statens personalpensionsverk, länsstyrelserna i Stockholms, Kalmar, Gotlands, Hallands, Göteborgs och Bohus samt Västerbottens län, Kommunernas pensionsanstalt, Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och Föreningen Sveriges fögderichefer. Flertalet av länsstyrelserna har bifogat yttranden från lokala skattemyndigheter. Länsstyrelsen i Stockholms län har dessutom bifogat yttranden från två kronofogdemyndigheter.

I samband med de ändringar, som således nu aktualiseras i uppbördsförfarandet, bör tas upp även vissa andra frågor som rör uppbörden och längdföringen. Samtidigt bör behandlas bl. a. frågan om utdebiterings-satsen i det gemensamma distriktet samt vissa frågor om sjömansskatt och om restavgift beträffande mervärdeskatt.

Gällande bestämmelser

Debitering av skatt enligt uppbördsförordningen, m. m.

Lokal skattemyndighet har att ange hur preliminär A-skatt skall beräknas för den som har att erlägga sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde. Motsvarande regler gäller för lokal skattemyndighets befogenhet såväl att debitera preliminär B-skatt, slutlig, kvarstående och tillkommande skatt som att utfärda debetsedel på skatt av nämnda slag (22 § UF). Vilken myndighet som har att fullgöra nämnda åligganden för viss skattskyldig sammanhänger alltså med i vilken kommun den skattskyldige har att utgöra skatten.

Preliminär A-skatt — som erläggs genom avdrag från lön m. fl. kontanta förmåner — utgörs i den skattskyldiges hemortskommun (3 § 2 mom. 1). Preliminär B-skatt erläggs av den skattskyldige själv enligt debitering. B-skatt erläggs i hemortskommunen av skattskyldig som inte skall erlägga A-skatt och utgår alltså i sådant fall i stället för A-skatten. För inkomst av fastighet, rörelse m. m. i annan kommun än hemortskommunen erläggs preliminär B-skatt i den kommun där inkomsten av förvärvskällan skall beskattas (3 § 2 mom. 2).

Bestämmelserna om erläggande av preliminär skatt är i princip utformade så, att sådan skatt erläggs i kommun där den skattskyldige enligt skatteförfattningarna skall beskattas för motsvarande inkomster (beskattningsorten).

Bestämmelser om beskattningsort finns i 14 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt (SI) och i 14 § förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt (SF). Beträffande statlig inkomstskatt taxeras skattskyldig i hemortskommunen. Saknas hemortskommun sker taxeringen i Stockholm. Motsvarande gäller förmögenhetsskatten.

Med hemortskommun förstås den kommun där den skattskyldige författningenligt skall vara mantalsskriven för året näst före taxeringsåret, 66 § kommunalskattelagen (1928: 370) (KL). För den, som varit bosatt här i landet men inte varit mantalsskrivningsskyldig, liksom för dödsbo gäller särskilda regler. Ytterligare föreskrifter om hemortskommun finns i anvisningarna till paragrafen.

I 56—61 §§ KL finns bestämmelser om beskattningsort för kommunalskatten. Därav framgår bl. a. följande.

Skatt på inkomst av jordbruksfastighet eller av annan fastighet skall utgöras till kommun där fastigheten är belägen (56 §). Är fastigheter inom olika kommuner att anse som endast en förvärvskälla, skall den från fastigheterna gemensamt härflutna inkomsten tas till beskattning i varje kommun till så stor del som kan anses ha influerat inom kommunen (56 §).

Skatt för inkomst av rörelse utgörs till kommun där rörelsen utövats

från fast driftställe (57 § 1 mom.). Har inte fast driftställe begagnats, utgörs skatten för fysisk person i hemortskommunen, såvitt avser inkomst som förvärvats under tid då den skattskyldige varit bosatt i landet, och i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål, såvitt avser inkomst som förvärvats under tid då den skattskyldige inte varit bosatt här (57 § 1 mom.). Inkomst genom icke yrkesmässig avyttring av fastighet som är belägen här i landet beskattas i den kommun där fastigheten är belägen (59 § 2 mom.).

Skatt för inkomst av tjänst eller av annan tillfällig förvärvsverksamhet än icke yrkesmässig avyttring av fastighet liksom skatt för inkomst av kapital utgörs i hemortskommunen, om inkomsten förvärvats av fysisk person under tid då han varit bosatt här i landet (59 § 1 mom.). Fysisk persons inkomst av tjänst eller av annan tillfällig förvärvsverksamhet än icke yrkesmässig avyttring av fastighet under tid då han inte varit bosatt här i landet beskattas i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål (59 § 3 mom.).

Räntor på kvarstående och överskjutande skatt

I vissa fall föreligger skyldighet att erlagga ränta på kvarstående skatt (27 § 3 mom. första stycket UF). Å andra sidan utgår under vissa omständigheter ränta på preliminär skatt som överstiger den slutliga skatten (överskjutande skatt) (69 § 1 mom.).

Har skattskyldig påförts ränta på kvarstående skatt, kan länsstyrelsen i vissa fall medge räntebefrielse. För makar gäller särskilda regler om räntebefrielse (85 § 2 mom.).

Skattereduktion och begränsning av skatt

S k a t t e r e d u k t i o n medges bl. a. vid debitering av slutlig skatt. Skattereduktionen tillkommer fr. o. m. år 1972 dels ogift skattskyldig, som har hemmavarande barn under 18 år, och gift skattskyldig, vars make saknar taxerad inkomst till statlig inkomstskatt, med 1 800 kr., dels gift skattskyldig, vars make har taxerad inkomst till statlig inkomstskatt understigande 4 500 kr., med 40 % av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 4 500 kr. och den taxerade inkomsten (2 § 4 mom. första stycket UF). För att få åtnjuta skattereduktion helt eller delvis krävs att den skattskyldige och, beträffande gift, även maken varit bosatt här i landet under någon del av beskattningsåret (2 § 4 mom. andra stycket). Uppburen beskattningsbar inkomst enligt förordningen (1958: 295) om sjömansskatt (2 § 4 mom. tredje stycket) kan begränsa skattereduktionen.

Skattereduktion sker inte i fråga om tilläggsavgift, arbetsgivaravgift, allmän arbetsgivaravgift, redareavgift och förseningsavgift

enligt 116 c § taxeringsförordningen (1956: 623) samt annuitet på avdikningslån och på förskott för avlösning av frälseränta (2 § 4 mom. tredje stycket).

Reglerna om begränsning av skatt finns i förordningen (1970: 172) om begränsning av skatt i vissa fall och innebär bl. a. följande. Begränsningen omfattar statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt och sker vid debitering av slutlig eller tillkommande skatt (1 §). Begränsning får ske för fysisk person som varit bosatt här i landet under någon del av beskattningsåret eller för dödsbo efter den som var bosatt här vid sitt frånfälle (2 § första stycket).

Vid prövning av skattebegränsningen fastställs ett spärrbelopp med hänsyn till den till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomsten för det år vartill skatten hänförs. Den beskattningsbara inkomsten ökas med den till sjömansskatt beskattningsbara inkomsten. Spärrbeloppet utgör 80 % av den sålunda framräknade beskattningsbara inkomst som ej överstiger 200 000 kr. och 85 % av överskjutande belopp (3 §).

Spärrbeloppet jämförs med sammanlagda beloppet av statlig inkomstskatt, förmögenhetsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel och tingshusmedel som beräknats för den skattskyldige på grund av taxeringen. I skattebeloppet inräknas även erlagd sjömansskatt. Skattebelopp beräknas vidare som om skattereduktion inte skett (4 §).

Är skattebeloppet högre än spärrbeloppet, nedsätts den statliga inkomstskatten och förmögenhetsskatten med överskjutande belopp. Den statliga förmögenhetsskatten får dock inte bli lägre än skatten på 50 % av den skattskyldiges beskattningsbara förmögenhet (5 §). Särskilda bestämmelser gäller i fråga om makar som levtt tillsammans under beskattningsåret samt i fall då beskattningsbar förmögenhet fastställs gemensamt för makar eller för föräldrar och barn (6 §).

I motsats till vad som gällt enligt motsvarande äldre bestämmelser, skall de nu berörda reglerna iakttagas av lokal skattemyndighet vid debitering utan särskild ansökan härom.

Skattebefrielse för dödsbo, m. m.

Har skattskyldig som varit bosatt här i landet avlidit, kan dödsboet helt eller delvis befrias från skyldighet att erlagga kvarstående och tillkommande skatt. För befrielse krävs bl. a. att den avlidne efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning och att dödsboet gör framställning om befrielse. Beslut om befrielse meddelas av taxeringsnämnd eller skatterätt (75 § 1 mom. första stycket KL, 15 § 1 mom. första stycket SI, 15 § 1 mom. första stycket SF). Motsvarande bestämmelser finns i fråga om befrielse från folkpensionsavgift och sjukförsäkringsavgift.

Promemorian

Gemensam debitering av skatt i olika kommuner

I promemorian framhålls att vid tillämpning av reglerna om skattereduktion och begränsning av skatt skall beaktas skatt i såväl hemortskommun som i annan kommun, s. k. utbokommun. Alla skatter i utbokommun beaktas emellertid inte, vilket framgår av följande tablå.

Skatt som debiteras i utbokommun	Beaktas vid	
	skattereduktion	begränsningsregeln
Allmän kommunalskatt	1	1
Landstingsmedel	1	1
Skogsvårdsavgift	1	—
Annuitet på avdikningslån	—	—
Annuitet på förskott för avlösning av frälseränta	—	—

I promemorian diskuteras huruvida för reglernas tillämpning sammanföring av skatt i hemortskommun och utbokommun måste ske i fråga om alla skattskyldiga. Begränsningsreglerna gäller för fysisk person som har varit bosatt i Sverige under någon del av beskattningsåret och för inländskt, oskiftat dödsbo. Det är därför till följd av 1970 års skattereform inte nödvändigt att i hemortskommunen sammanföra skatt i såväl hemortskommun som utbokommun för andra än nämnda personer. Det hade enligt promemorian möjligen varit önskvärt att sammanföra skatt även för andra skattskyldiga, men något omedelbart behov härav sägs inte föreligga.

De personer, för vilka sammanföring avses skola ske, har det gemensamt att de upptas i inkomstlängdernas A-längd, heter det vidare i promemorian. För att sammanföring skall kunna ske maskinellt behövs ett styrbegrepp, dvs. ett begrepp varigenom skattskyldig kan identifieras i såväl hemortskommunen som i utbokommunen. F. n. finns inte något sådant styrbegrepp. Möjlighet finns dock att på ett ganska enkelt sätt skapa ett styrbegrepp för här aktuella grupper.

Debetsedelsnummer för preliminär och slutlig skatt utgörs för fysisk person i hemortskommunen av länskod och personnummer. För övriga skattskyldiga utgörs debetsedelsnummer av länskod och registreringsnummer, som f. n. är olika för samma skattskyldig i olika kommuner. Det föreligger inte några större svårigheter att för fysisk person registrera personnumret även i utbokommun. Därigenom får man enligt promemorian ett styrbegrepp för denna grupp. För inländskt, oskiftat dödsbo kan identifiering åstadkommas genom att registreringsnumret i hemortskommunen registreras även i utbokommun.

Taxeringsrutinerna behöver enligt promemorian inte bli påverkade av sammanföring vid debitering. Den skattskyldige skall således i vanlig

ordning avge allmän självdeklaration i hemortskommunen och särskild självdeklaration i utbokommunen. Beslut om taxering fattas av taxeringsnämnden i resp. kommun. Besluten bör införas i inkomstlängd för kommunen. Skatten uträknas i debiteringslängden för utbokommunen med anmärkning, att debitering sker i namngiven hemortskommun.

Enligt förslaget i promemorian skall debitering ske i debiteringslängden i hemortskommunen. Den lokala skattemyndigheten i denna kommun utfärdar debetsedel upptagande den debiterade skatten, dvs. skatt i såväl hemortskommun som utbokommun. Till debetsedeln fogas uppgift om antalet skattekronor och utdebitering i varje kommun. Härigenom kan den skattskyldige kontrollera att debitering skett med rätt belopp.

Kommuns skattefordran hos staten fastställs årligen med ledning av antalet skattekronor och den för året fastställda utdebiteringen. Till följd av att taxeringsrutinerna inte ändras, påverkas ej heller rutinerna för uträkning av kommuns skattefordran hos staten av förslaget om gemensam debitering.

Vid ändring av beslut rörande taxering eller debitering omdebiteras skatten med hänsyn till beslutet. Om sådant beslut avser utbokommun, skall enligt promemorians förslag den lokala skattemyndigheten i utbokommunen få biträda i omdebiteringsarbetet genom att uträkna skatten med ledning av beslutet och därefter underrätta den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen, som har att verkställa omdebiteringen.

Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt, m. m.

I promemorian behandlas ytterligare en fråga som har nära samband med huvudförslaget, nämligen frågan om särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt.

Enligt principen för källskattesystemet skall skatt erläggas i omedelbar eller nära anslutning till inkomstförvärvet med belopp som kan beräknas motsvara skatten på inkomsten. Bestämmelse härom finns i 3 § 1 mom. UF.

Det erinras i promemorian om lokal skattemyndighets möjlighet att för skattskyldig med preliminär A-skatt föreskriva särskild beräkningsgrund, om preliminärskatten annars skulle bli för låg. Lokal skattemyndighet får nämligen föreskriva särskild beräkningsgrund för sådan skattskyldig som har preliminär A-skatt men har inkomst av annat än tjänst eller är skattskyldig för garantibelopp eller förmögenhet när särskilda skäl därtill föranleder det. Skatten skall därvid beräknas "antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst" (3 § 2 mom. 1 fjärde stycket UF).

Skattskyldig som beskattas i utbokommun har f. n. att erlægga preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt i hemortskommunen och preliminär B-skatt i utbokommun. B-skatt som inte uppgår till 300 kr. påförs dock inte.

Avsikten är enligt promemorian att slutlig skatt i hemortskommun och utbokommun skall sammanföras vid debitering av slutlig skatt. Till följd av att preliminär skatt skall motsvara slutlig skatt bör även preliminär skatt sammanföras. För den som f. n. har att erlægga preliminär B-skatt i såväl hemortskommun som utbokommun innebär förslaget att han får endast en debetsedel på preliminär B-skatt, vilken normalt debiteras med samma belopp som senaste slutliga skatt.

Om den skattskyldige f. n. erlägger A-skatt i hemortskommunen och B-skatt i utbokommunen, heter det vidare i promemorian, får ett genomförande av förslaget till följd att B-skatten bortfaller. Om denna skatt varit förhållandevis stor, kan anledning finnas att debitera B-skatt i hemortskommunen, vilken normalt beräknas med ledning av senaste slutliga skatt. Om den skattskyldige även i fortsättningen skall erlægga A-skatt i hemortskommunen, uppkommer frågan om och i så fall hur man skall beakta skatt i utbokommun.

Fråga är nu. anförs det i promemorian, om gällande bestämmelser är tillräckliga för att tillgodose principen att preliminär skatt skall motsvara slutlig skatt.

Av statistikuppgifter framgår att vid debitering av slutlig skatt enligt 1970 års taxering 1 722 945 A-skattebetalare påfördes kvarstående skatt med 1 659 milj. kr. Härtill kan nämnas att A-skattebetalare gjorde fyllnadsinbetalningar för år 1969 med 752 milj. kr.

I promemorian framhålls att det genom användning av ADB inom uppbördsväsendet är möjligt att bättre följa upp skattskyldiga som erlägger preliminär skatt med för lågt belopp. Det sägs emellertid inte vara tillräckligt att fånga upp enbart dessa fall. Det krävs också åtgärder av de lokala skattemyndigheterna, som har att besluta om preliminärskatteuttag på ett sätt som står i överensstämmelse med källskattesystemets princip. Riksskatteverket sägs i promemorian ha för avsikt att för år 1972 intensifiera denna verksamhet.

För att undvika alltför stora kvarskatter förligger enligt promemorian behov av en ändring i UF såvitt gäller förutsättningarna för att särskild beräkningsgrund skall kunna beslutas. Det nuvarande villkoret att sådan beräkningsgrund får föreskrivas "då särskilda skäl därtill föranleda" bör enligt promemorian utgå.

Denna ändring sägs ha varit motiverad en längre tid och har inte något direkt samband med förslaget att sammanföra debitering av skatt till hemortskommunen. Det framhålls emellertid i promemorian att om en ändring inte sker, preliminärskatteuppbörden kommer att försämrats. Som exempel nämns att A-skattebetalare, som har inkomst av hyresfas-

tighet i utbokommun, f. n. erlägger preliminär B-skatt i utbokommunen under förutsättning att B-skatten uppgår till minst 300 kr. Om sammanföring av debiteringen sker, bortfaller preliminärskatten i utbokommunen. I stället bör en uppföljning av preliminärskatten i hemortskommunen ske på sätt angetts i det föregående för undvikande av alltför stor kvarstående skatt.

Skattebefrielse för dödsbo

Befrielse från erläggande av kvarstående eller tillkommande skatt kan, som framgår av redogörelsen för gällande bestämmelser, medges dödsbo i vissa fall. Beslut meddelas f. n. av taxeringsnämnd eller skatterätt. Om skatt påförts i såväl hemortskommun som utbokommun, måste befrielse beslutas av olika nämnder, såvida inte båda kommunerna ligger inom samma län och beslut fattas av skatterätten.

Om endast en debetsedel utfärdas, heter det i promemorian, synes det naturligt att myndighet i den kommun, där debetsedeln utfärdats, beslutar om dödsbobefrielse. Det torde inte höra till vanligheten att taxeringsnämnd beslutar om sådan befrielse. Med hänsyn härtill och då det är angeläget med likformig bedömning föreslås att beslut om dödsbobefrielse skall fattas av den skatterätt, som har att pröva besvär om boets taxering till statlig inkomstskatt.

Vissa konsekvenser av förslaget

F. n. räknas ränta på kvarstående skatt och på överskjutande skatt i varje kommun för sig. Den som härigenom påförs kvarskatteränta i en kommun och i annan kommun erlagt för hög preliminär skatt kan efter ansökan befrias helt eller delvis från kvarskatteräntan.

Genom sammanföring av debiteringen kommer slutlig skatt för samtliga kommuner att sammanläggas. Från sammanlagda beloppet avräknas sedan preliminär skatt. Som skillnadspost framkommer kvarstående skatt eller överskjutande preliminär skatt. Också ränta uträknas med ledning av den samlade debiteringen. Ansökan om befrielse från kvarskatteränta blir enligt promemorian i åtskilliga fall som f. n. föreligger inte aktuella för skattskyldiga, för vilka sammanföring av skattedebiteringen skett.

Det framhålls i promemorian vidare att antalet debetsedlar och inbetalningar minskar genom sammanföring av debiteringar till hemortskommunen. Kvarstående skatt i hemortskommunen erläggs av arbetstagare genom skatteavdrag. Kvarstående skatt i annan kommun skall f. n. erläggas av den skattskyldige själv. Erfarenheten har visat att många skattskyldiga, som är vana vid att kvarstående skatt erläggs genom skatteavdrag, försummar att inbetala kvarstående skatt som påförts i utbokommun. Antalet restförda poster kvarstående skatt upp-

gick enligt promemorian vid uppbördsterminen i mars 1970 till 288 330 och i maj 1970 till 173 727. Det stora skillnadsbeloppet kan förklaras med att kvarstående skatt, som inte uppgår till 200 kr., förfaller till betalning endast under marsterminen. "Sommarstugeskatt" överstiger normalt inte 200 kr. och det är sannolikt att en stor del av skillnaden mellan restförda poster vid mars- och majterminerna är en följd av obetald "sommarstugeskatt". Genom sammanföringen torde således antalet restförda poster minska.

Promemorians förslag får vidare till följd att kvarstående skatt för arbetstagare erläggs genom skatteavdrag, och att den skattskyldige således inte själv behöver bevaka förfallotider.

Författningsförslag

Förslagen i promemorian sägs föranleda ändringar i UF, KL, SI, SF, lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen och lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Såvitt avser UF hänvisas i fråga om promemorians ändringsförslag till bilagan. De övriga författningsförslagen innebär i sak att prövningen av dödsbos framställning om befrielse att erlägga kvarstående eller tillkommande skatt i fortsättningen skall ankomma på den skatterätt som har att ta upp besvär över boets taxering till statlig inkomstskatt.

Samtliga bestämmelser föreslås träda i kraft den 1 juli 1972. Äldre bestämmelser avses dock gälla i fråga om preliminär skatt för år 1972 samt i fråga om tillkommande skatt på grund av beslut om taxering år 1971 eller tidigare år och cftertaxering för år 1971 eller tidigare år liksom annat beslut som påkallar motsvarande debitering av tillkommande skatt.

Remissyttrandena

Gemensam debitering av skatt i olika kommuner

Förslagets utformning och allmänna syfte har genomgående bedömts positivt. Samtliga remissinstanser utom en har tillstyrkt förslaget eller lämnat detta utan erinran.

Länsstyrelsen i Stockholms län framhåller att förslaget, som tillkommit huvudsakligen för att skapa förutsättningar för att på rätt sätt iaktta redan gällande bestämmelser om skattereduktion m. m., innebär fördelar även i andra avscenden. Länsstyrelsen nämner bl. a. att stora besparingar kan väntas för dataenheternas del beträffande främst maskinbearbetningarna, som utgör en ansträngd och mycket känslig detalj i länsstyrelsens ADB-mässiga handläggning av uppgifter inom taxerings- och uppbördsväsendet. Vidare framhålls att förslaget på sikt även medför förbättringar för kronofogdemyndigheterna och lokala skattemyndig-

heter. *Länsstyrelsen i Kalmar län* uttalar att förslaget synes väl underbyggt och att det torde komma att medföra betydande förenklingar i såväl debiteringsarbetet som vid uppbörd av skatt. Likartade uttalanden återfinns bl. a. i yttranden från lokala skattemyndigheter. *TCO* pekar på förslagets gynnsamma konsekvenser för berörda enskilda skattebetalare och uppbördsmyndigheter.

Endast en remissinstans har, som nyss nämnts, tagit avstånd från förslaget. *SAF* har inte funnit motiven för införande av en gemensam skattsedel bärande. De åsyftade och i och för sig eftersträvansvärda effekterna sägs kunna uppnås på annat sätt.

Invändningar har i övrigt rests mot enskilda punkter i förslaget. *Länsstyrelsen i Stockholms län*, som även överlämnat yttranden från lokala skattemyndigheter och kronofogdemyndigheter i länet, nämner att dessa uttryckt farhågor för svårigheter i samband med förslagets praktiska genomförande. *Länsstyrelsen* förutsätter dock att man med hjälp av ADB-systemen kommer att kunna underlätta arbetet för berörda myndigheter.

Länsstyrelserna i Kalmar och Hallands län framhåller att åtminstone under övergångsskedet genomförande av förslaget kommer att öka arbetsbelastningen för de lokala skattemyndigheterna. *Lokala skattemyndigheten i Danderyd* anser att debiteringen av slutlig skatt inte torde medföra ett alltför betungande merarbete för lokal skattemyndighet men att omdebiteringsrutinen kan — åtminstone övergångsvis — bli mer ohanterlig. *Föreningen Sveriges fögderichefer* framhåller allmänt att för att det nya systemet skall fungera riktigt krävs en fullständig utredning, som ofta blir så tidsödande att lokal skattemyndighet under nuvarande arbetsförhållanden knappast kan genomföra den i tid. Likartade uttalanden återfinns i flera yttranden från lokala skattemyndigheter.

Länsstyrelsen i Gotlands län framhåller att det i åtskilliga fall kan krävas en betydande arbetsinsats i fögderier med utboregistrering för identifiering av dödsboms registrering i hemortskommunen. Liknande påpekanden har gjorts av *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län*. Även *lokala skattemyndigheten i Norrtälje* har särskilt pekat på att arbetet kommer att öka i fögderier med stor utboregistrering. De praktiska konsekvenserna blir än mer framträdande där rörligheten i fastighetsbeståndet på grund av exploatering eller livlig handel är särskilt stor.

Länsstyrelsen i Stockholms län nämner att för kronofogdemyndigheternas del arbetsuppgifter kommer att överföras från myndigheter med stora fritidsområden till myndigheter i främst tätorts- och storstadsregionerna. Även fältassistentorganisationen inom de olika myndigheterna berörs. *Länsstyrelsen* anser att en översyn av personaltillgång och resur-

ser i övrigt bör ske snarast som ett led i strävan att säkerställa genomförandet.

Synpunkter har också framförts på detaljer i förslaget.

Lokala skattemyndigheten i Umeå påpekar att i fråga om utbotaxering inom samma fögderi inget sagts om att sammanföring av skatt skall ske. Om debitering genom sammanföring inte kan ske, borde rättelse kunna vidtas som vid feldebitering.

Länsstyrelsen i Gotlands län tar upp den föreslagna ändringen av 2 § 3 mom. UF, som enligt förslaget betingats av att den som påförs tilläggs pensionsavgift får endast en debetsedel på slutlig skatt, även om han taxerats på flera orter. Ett förtydligande av lagtexten är nödvändigt, om det är avsett att jämväl sådan utboscatt skall i första hand anses utgöra betalning av tilläggs pensionsavgift. *Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* påpekar att den som inte tillhör svenska kyrkan åtnjuter viss lindring utan särskild ansökan. Den förenkligen föreslås att ansökningsförfarandet slopas även beträffande utbodebitering.

Länsstyrelsen i Gotlands län framhåller ytterligare att under en övergångstid — i vart fall vad gäller slutlig skatt enligt 1972 års taxering — många skattskyldiga sannolikt inte kommer att ha tillräcklig kännedom om det nya samordningssystemet när fyllnadsinbetalning av preliminärskatt för år 1971 sker. För dessa skattskyldiga kan en ej medräknad obetydlig skatt för exempelvis en sommarstuga i utbokommun medföra kvarskatteränta. I dessa fall kan det bli aktuellt att tillämpa bestämmelserna i 85 § 2 mom. om befrielse från sådan ränta. Det torde böra övervägas att utfärda anvisningar för tillämpningen av nämnda bestämmelser.

Kvarskatteräntan har även berörts av *lokala skattemyndigheten i Södertälje* som för 1972 års taxering efterlyser sådana övergångsbestämmelser att skattskyldig med förvärvskällor i flera kommuner inte kommer i sämre läge än f. n. beträffande kvarskatteränta. Önskemål om särskilda övergångsbestämmelser har även framförts av *lokala skattemyndigheten i Kungsbacka* och *Föreningen Sveriges fögderichefer*.

SAF slutligen, som motsatt sig promemorians förslag i dess helhet, motsätter sig också att arbetsgivarna engageras till att medverka i en vidgad uppbörd av arbetstagares preliminära och restförda skatter. De åsyftade effekterna i förslaget kan enligt *SAF* uppnås på andra sätt.

Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt

Promemorians förslag om ändring i 3 § 2 mom. UF, som innebär att lokal skattemyndighet får större möjligheter att föreskriva särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt, har i allmänhet mottagits positivt.

Länsstyrelsen i Västerbottens län understryker vikten av upprätthåll-

lande av principen att den preliminära skatten skall motsvara den slutliga. En uppföljning av preliminär skatt i hemortskommunen bör därför ske i enlighet med förslaget.

Emellertid har många ställt sig ganska skeptiska beträffande möjligheterna att i praktiken nå mer påtagliga resultat av förslaget. Genomgående framhålls från lokala skattemyndigheter de hittillsvarande och dåliga erfarenheterna av den nuvarande bestämmelsen. I praktiken blir uppgiften både tidsödande och personalkrävande. *Kommunernas pensionsanstalt* framhåller att administrativa olägenheter kan uppstå, om de lokala skattemyndigheterna i ett större antal fall skulle komma att föreskriva särskilda beräkningsgrunder för preliminärskatteuttag. Dessa olägenheter skulle i så fall komma att drabba inte bara pensionsanstalten utan även våra andra stora löne- och pensionsutbetalare, varför en samordning är nödvändig. Även *statens personalpensionsverk* har berört denna fråga och framhållit att förslaget torde innebära en viss ökning av antalet fall med särskild beräkningsgrund. Utförlig uppgift om beräkningsgrunden bör därför erhållas från centrala förfrågningsregistret, varifrån verket hämtar övriga uppgifter för skatteavdrag. *SÄF* anser att de föreslagna ändringarna i UF i vissa delar är onödigt långt drivna och därigenom lämnar oroväckande stort utrymme för lokala skattemyndigheter att godtyckligt föreskriva om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag. Med den föreslagna lydelsen av 3 § UF föreligger inte heller någon som helst garanti för att arbetsgivarna inte kan komma att få en väsentligt ökad arbetsbörda i hanteringen av de anställdas skatter. Risk föreligger för ett ökat antal svårbemästrade jämkningsfall — t. ex. då extrainkomster upphör eller uppbärs endast i slutet av året.

Övriga synpunkter

I några yttranden har slutligen önskemål framförts om ändringar utöver förslaget. *Länsstyrelsen i Stockholms län* anser att värdet av det framlagda förslaget bättre skulle kunna tillvaratas om samtidigt i TF intogs regler om skyldighet för överlåtare av en förvärvskälla att till lokal skattemyndighet lämna erforderliga uppgifter om förvärvaren. *Länsstyrelserna i Göteborgs och Bohus* samt *Västerbottens län* ifrågasätter om inte samdebiteringsbestämmelser borde övervägas även beträffande aktiebolag och föreningar. Förstnämnda länsstyrelse ifrågasätter även om inte den föreslagna ränteberäkningen skulle kunna ske på samma sätt för äkta makar, vilka taxeras enligt de för gift skattskyldig gällande bestämmelserna.

Departementschefen

Gemensam debitering av skatt i olika kommuner

Allmänna synpunkter. Som framgår av redogörelsen i det föregående sker taxering till statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt i hemortskommunen. Även taxering till kommunal inkomstskatt sker i praktiken oftast i den skattskyldiges hemortskommun. I fråga om vissa förvärvskällor kan dock kommunalskatt komma att utgöras till s. k. utbokommun, dvs. annan kommun än hemortskommunen. Detta gäller bl. a. inkomst av fastighet och rörelse som utövas från fast driftställe. Sådan inkomst skall beskattas där fastigheten är belägen resp. rörelsen bedrivits. Även realisationsvinst vid försäljning av fastighet och garanti-belopp för fastighet tas till beskattning där fastigheten är belägen.

Uppbörd av skatt sker enligt reglerna i uppbördsförordningen (1953: 272) (UF) och uppbördskungörelsen (1967: 626). I organisatoriskt hänseende gäller att landet är uppdelat i fögderier, som utgör de lokala skattemyndigheternas tjänstgöringsområden.

Det åligger lokal skattemyndighet att ange hur preliminär A-skatt skall beräknas för den som för inkomståret har att erlägga sådan skatt inom myndighetens tjänstgöringsområde. Sådan myndighet skall också debitera preliminär B-skatt samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt för den som har att utgöra sådan skatt inom tjänstgöringsområdet. Den lokala skattemyndigheten utfärdar vidare debetsedel för envar skattskyldig inom fögderiet. Särskild debetsedel utfärdas därvid för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt.

Den nuvarande ordningen inom uppbördsväsendet innebär således i princip att debitering av skatt sker inom det fögderi där beskattningsorten är belägen. För skattskyldig som har att utgöra skatt i flera kommuner betyder detta att debitering sker på mer än ett ställe.

Den skattereform på inkomstskattens område som började tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1971 har medfört två nyheter i debiteringsavseende, nämligen skattereduktion och tillämpning ex officio av reglerna om begränsning av skatt. För innebörden av dessa två nyheter i debiteringsavseende har redogjorts i det föregående.

I syfte att möjliggöra tillämpningen av reglerna om skattereduktion och skattebegränsning har riksskatteverket i en promemoria föreslagit nya debiteringsrutiner för fysiska personer och oskiftade dödsbon. Förslaget innebär att all skattedebitering skall ske i hemortskommunen. Endast i vissa undantagsfall behålls enligt förslaget möjligheten till debitering i annan beskattningsort än i hemortskommunen.

Promemrieförslaget har mottagits välvilligt av remissinstanserna. Endast SAF har avstyrkt det, huvudsakligen därför att det sägs medföra merarbete för arbetsgivarna vid deras medverkan i skatteuppbörden.

Några länsstyrelser och Föreningen Sveriges fögderichefer har gjort gällande att förslaget, om det genomförs, kommer att leda till ökad arbetsbelastning för de lokala skattemyndigheterna.

Tillämpningen av reglerna om skattereduktion och begränsning av skatt för vissa skattskyldiga förutsätter att den sammanlagda skattedebiteringen för sådan skattskyldig kan överblickas. Förslaget innebär i detta hänseende en god lösning. Det förfarande som föreslagits i promemorian underlättas genom möjligheterna att utnyttja ADB-tekniken. För skattskyldig med inkomster i flera kommuner blir det fördelar bl. a. genom att antalet debetsedlar nedbringas och genom att han slipper ansöka om befrielse från ränta i de fall kvarskatt och överskjutande preliminär skatt uppkommer samtidigt vid debiteringar i olika kommuner. Vidare finns anledning anta att antalet restföringar skall minska genom en nedgång av antalet fall av utebliven inbetalning av s. k. sommarstugeskatt. Det torde å andra sidan inte kunna bestridas att förslaget kommer att medföra merarbete i vissa avseenden för en del lokala skattemyndigheter. Av allt att döma synes det dock snarare vara fråga om en förskjutning av arbetsuppgifter från vissa myndigheter till andra myndigheter än en ökad arbetsbelastning över hela fältet. Dessutom synes ökningen av arbetsuppgifter vara av övergående natur. Genom de nya rutinerna kan skapas ett sambandssystem som när det väl är genomfört kommer att leda till avsevärda rationaliseringsvinster. Jag biträder således i princip promemorieförslaget.

I det följande kommer jag att behandla vissa detaljfrågor. Dessförinnan vill jag emellertid i korthet nämna ett önskemål som framställts av länsstyrelsen i Göteborg, nämligen att samdebitering bör genomföras även i fråga om aktiebolag och föreningar. Frågan har berörts i promemorian men avvisats där med motiveringen att något omedelbart behov inte föreligger för en sådan ordning. Med hänsyn härtill och då frågan f. n. inte är tillräckligt belyst finner jag inte skäl att ta upp den vidare i detta sammanhang.

Närmare om förfarandet. Promemorieförslaget innebär att de uppgifter som nu faller på lokal skattemyndighet i fråga om den som har att erlägga skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde — härmed avses skyldigheten att ange hur preliminär A-skatt skall beräknas, skyldigheten att debitera preliminär, slutlig, kvarstående och tillkommande skatt samt skyldigheten att utfärda debetsedel — i princip skall falla på den lokala skattemyndighet inom vars fögderi hemortskommunen är belägen. Beslut om taxering skall fortfarande fattas av taxeringsnämnden i resp. kommun och införas i taxeringslängd för kommunen. Skatten uträknas i debiteringslängden för utbokommunen med anmärkning att debitering sker i angiven hemortskommun. Det bör påpekas i sammanhanget att även taxeringslängd förs av lokal skattemyndighet.

De rutiner som skall följas om förslaget genomförs kan i stort sett regleras av Kungl. Maj:t i administrativ ordning och genom kompletterande anvisningar av riksskatteverket. Här inskränker jag mig till att beröra frågor av principiell natur. Den lokala skattemyndighet i det fögderi där taxering skett skall fortfarande svara för förandet av taxeringslängden, liksom för eventuell rättelse av den. Vissa uppgifter, som t. ex. påföring av skattetillägg och förseningsavgift enligt 116 e § taxeringsförordningen (1956: 623) (TF) skall enligt förslaget alltså ligga hos den lokala skattemyndigheten i beskattningsorten. Uppgiften att debitera skatten, att ange beräkningsgrund för preliminär A-skatt, att debitera preliminär B-skatt samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt liksom att utfärda debetsedel faller däremot på den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen. För vissa fall har i promemorian emellertid förutsatts att debitering skall ske i annan kommun än hemortskommun. Det gäller här fall när hemortskommunen är okänd eller när annars särskilda skäl föreligger. För särskilda kategorier skattskyldiga — bl. a. vissa i utlandet bosatta — saknas hemortskommun. Även här skall skatt debiteras i den kommun till vilken skatten skall utgöras.

Den lokala skattemyndighet som svarar för debiteringen tillämpar också reglerna om skattereduktion, begränsning av skatt samt ränta på kvarstående skatt och på överskjutande preliminär skatt. Beträffande reglerna om skattereduktion och om ränta återkommer jag i det följande.

Beslut om jämkning och anstånd med inbetalning av skatt meddelas enligt gällande bestämmelser av den lokala skattemyndighet som utfärdat debetsedel för det inkomstår anståndet eller jämkningen avser. I detta hänseende blir det således en faktisk förändring eftersom debetsedeln skall utfärdas av den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen även när beskattningsorten är en annan.

Vid ändring av beslut om taxering eller debitering omdebiteras skatten med hänsyn till beslutet. Om sådant beslut avser skatt i utbokommun, skall enligt förslaget den lokala skattemyndigheten i utbokommunen biträda i omdebiteringsarbetet genom att uträkna skatten med ledning av beslutet och därefter underrätta den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen, som har att verkställa omdebiteringen.

Såvitt avser fullföljd av talan mot debitering sker inga principiella förändringar. Talan förs således mot lokal skattemyndighets beslut hos länsskatte-rätten eller länsstyrelsen i det län där den lokala skattemyndigheten är belägen.

Kommuns skattefordran hos staten fastställs årligen med ledning av antalet skatte-kronor och den för året fastställda utdebiteringen. Antalet skatte-kronor bestäms med ledning av taxeringen. Till följd av att taxeringsrutinerna inte ändras genom förslaget, påverkas inte heller rutinerna för uträkning av kommuns skattefordran hos staten.

Räntefrågor. F. n. räknas ränta på kvarstående skatt och på överskjutande preliminär skatt i varje kommun för sig. Den som härigenom påförs kvarskatteränta i en kommun och i annan kommun erlagt för hög preliminär skatt kan efter ansökan befrias helt eller delvis från kvarskatteräntan. Genom sammanföring av debiteringen uträknas slutlig skatt för samtliga kommuner, varifrån avräknas den preliminärskatt som erlagts. Som skillnadspost framkommer kvarstående skatt eller överskjutande preliminär skatt. Ränta kan på grund av den föreslagna ordningen uträknas med ledning av den samlade debiteringen. Den skattskyldige behöver således inte ansöka om befrielse från kvarskatteränta när sammanföring skett. Detta måste emellertid fortfarande kunna ske när undantagsregeln tillämpas, dvs. när skatt debiteras i beskattningsort som inte är hemortskommun.

En remissinstans har i sammanhanget tagit upp frågan om gemensam ränteberäkning ex officio även såvitt gäller makar, som taxeras enligt de bestämmelser som gäller för gift skattskyldig. F. n. gäller att om någon av makar, som taxerats enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser, har att erlagga ränta på kvarstående skatt och sådan ränta inte skulle ha påförts i fall ränteberäkningen gjorts för makarna gemensamt, befrielse kan meddelas från erläggande av räntan helt eller delvis. Sådan befrielse meddelas av länsstyrelsen efter ansökan.

Frågan om beaktande ex officio av gemensam ränteberäkning för makar har tidigare varit uppe till diskussion. Regeln om möjlighet att i fall av samtaxering få gemensam ränteberäkning härstammar från det tidigare gällande skattesystemet där sambeskattning av äkta makar var en huvudprincip. I det nya skattesystem som tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1971 är emellertid principen den att makar beskattas var för sig. Visserligen förekommer fortfarande regler som tar sikte särskilt på sammanlevande makar och likställda. Men i allt väsentligt är inkomstbeskattningen en individuell beskattning. Skälet för en särskild behandling såvitt avser ränteberäkning när det är fråga om makar och likställda har således minskat avsevärt i styrka. Frågan om ränteberäkning vid redovisning och inbetalning av skatt prövas f. n. av utredningen (Fi 1970: 69) om företagens uppgiftsplikt. Jag är f. n. inte beredd att föreslå ändring i reglerna om särskild ränteberäkning för makar.

Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt

Enligt 3 § 1 mom. UF skall skattskyldig i kommun där han kan antas bli påförd slutlig skatt på grund av den årliga taxeringen året näst efter inkomståret utgöra preliminär skatt med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten. För inkomst av tjänst m. m. uttas preliminär A-skatt, som erläggs genom att arbetsgivaren

gör avdrag på den skattskyldiges lön. Avdraget sker i regel enligt skatttabeller som upprättas av riksskatteverket för varje år. Om skatteavdrag enligt skatttabell skulle bli för lågt, får emellertid lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleder, föreskriva särskild beräkningsgrund.

I promemorian har — i samband med förslaget om debitering av all skatt för fysisk person och dödsbo i hemortskommunen — tagits upp frågan om rätt för lokal skattemyndighet att föreskriva särskild beräkningsgrund i fråga om preliminär A-skatt. Enligt förslag i promemorian bör lokal skattemyndighet få föreskriva särskilda beräkningsgrunder även när särskilda skäl inte föreligger. Bakgrunden till detta förslag har redovisats i det föregående.

Remissinstanserna har framfört olika synpunkter på den nu aktuella frågan. Å ena sidan framhålls att principen om överensstämmelse mellan den preliminära och den slutliga skatten bör upprätthållas så långt det är möjligt. Å andra sidan saknas inte uttryck för farhågor att administrativa olägenheter och ökat besvär för arbetsgivaren kan uppstå, om skatttabellerna frångås i större utsträckning än nu är fallet.

För egen del vill jag hänvisa till att vårt uppbördssystem har som huvudprincip att skatt skall inlevereras i så nära anslutning som möjligt till förvärvet av inkomsten och att den preliminära skatten skall till sin storlek så nära som möjligt motsvara den slutliga skatten för motsvarande period. I och för sig är varken den skattskyldige eller det allmänna betjänta av att betalning av skatt skjuts upp till kvarskatteterminerna.

Å andra sidan måste man vara medveten om att ett frångående av källskatttabellerna för preliminär skatt för med sig merarbete för såväl uppbördsmyndigheterna som arbetsgivarna. Man måste här väga fördelarna med ett uppbördssystem som utesluter att kvarstående skatt även till små belopp uppstår mot det merarbete en sådan ambitionsnivå skulle kräva. Man måste också hålla i minnet att den skattskyldige har möjlighet att själv förhindra att kvarstående skatt uppkommer genom att antingen begära förhöjt skatteavdrag hos arbetsgivaren eller göra fyllnadsinbetalning av preliminär skatt före den 30 april året efter inkomståret.

Mina överväganden har fört fram till att jag anser den nuvarande möjligheten för lokal skattemyndighet att bestämma särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt vara tillfyllest även för det nya läge som uppstår, om gemensam debitering genomförs. Det bör alltså enligt min mening även i fortsättningen krävas särskilda skäl för att bestämma sådan beräkningsgrund. Vid tillämpningen av den nuvarande bestämmelsen måste givetvis hänsyn tas till att preliminär debetsedel på B-skatt normalt inte kommer att utfärdas i utbokommun. Det bör emellertid för bestämning av särskild beräkningsgrund fordras att den

skatt som tillkommer på grund av taxering i utbokommun inte är helt bagatellartad. Härvid kan nuvarande gräns för debitering av preliminär B-skatt i utbokommun, som går vid beräknad slutlig skatt om 300 kronor, tjäna till ledning. I vissa fall, kanske särskilt pensionsfallen, kan naturligtvis anledning finnas att gå under denna gräns. Det ankommer på riksskatteverket att meddela anvisningar i ämnet.

Jag vill i sammanhanget beröra en fråga som har betydelse såväl i nu aktuellt hänseende som beträffande uppbördssystemet i stort. Jag avser det förhållandet att skatteavdragen enligt källskattetabellerna f. n. beräknas med hänsyn till skatten på det belopp som utgör övre gränsen för uttagsskiktet. Följden härav blir överuttag särskilt på löner som ligger vid skiktets nedre gräns. Förhållandet har utsatts för kritik men å andra sidan godtagits av riksdagen som allmän princip (se t. ex. prop. 1964: 18 s. 12, BeU 10, rskr 118). Emellertid kommer saken i viss mån i ett nytt läge genom att avdrag inte längre får göras för kommunalskatt vid taxeringen till statlig inkomstskatt. Så länge så var fallet motverkades överuttag genom att de kommunalskatteavdrag som man räknat med vid utformningen av källskattetabellerna oftast var högre än avdragen vid taxeringen, beroende på löneutvecklingen och förändringarna i de kommunala utdebiteringarna.

Det bör enligt min mening finnas skäl att överväga ändrade principer för källskattetabellerna, om det nuvarande överuttaget kommer att slå igenom i ökning av den överskjutande skatten. Riksskatteverket bör uppmärksamma utvecklingen på området och bör ha frihet att ändra grunderna för beräkning av källskatteuttagen, om därmed kan uppnås en mer avsevärd minskning av den överskjutande skatten för de skattskyldiga.

Skattebefrielse för dödsbo

Som framgår av redogörelsen för gällande bestämmelser kan dödsbo i vissa fall medges befrielse från skyldighet att erlægga kvarstående eller tillkommande skatt. Befrielse meddelas av taxeringsnämnd eller skatterätt.

I promemorian har föreslagits att befrielsen bör få meddelas enbart av skatterätt. Skälen är att befrielse bör medges av myndighet för kommun där debetsedeln utfärdas och önskemålet om likformighet. Vid remissbehandlingen har det nu aktuella förslaget lämnats utan erinran. Jag föreslår att det genomförs.

Frågor om skattereduktionen, m. m.

Skattereduktion åtnjuts, som framgår av den tidigare redogörelsen, av ogift skattskyldig som har hemmavarande barn under 18 år och gift skattskyldig vars make saknar till statlig inkomstskatt taxerad inkomst

eller har sådan inkomst understigande 4 500 kr. Skattereduktionen uppgår för den ogifte och den vars make saknar inkomst till 1 800 kr. och för den vars make har inkomst understigande 4 500 kr. till 40 % av skillnaden mellan 4 500 kr. och den taxerade inkomsten. Skattereduktion medges bl. a. vid debitering av slutlig skatt och sker på summan av samtliga av de skatte- och avgiftsposter som enligt UF ingår i den slutliga skatten utom tilläggsavgift, arbetsgivaravgift, allmän arbetsgivaravgift, redareavgift, annuitet på avdikningslån och på förskott för avlösning av frälseränta samt förseningsavgift.

I samband med upplägget av debiteringsrutinerna för skattereduktionen har uppmärksamats vissa smärre problem som bör anmälas i detta sammanhang.

Sålunda kan tänkas fall där båda makarna har en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst som understiger 4 500 kr. I förtydligande syfte bör i författningstexten föreskrivas att skattereduktionen då skall åtnjutas av den make som har den högsta taxerade inkomsten. Skulle denna vara lika för båda makarna bör, som fallet nu är i fråga om förvärvsavdragen, åldern få bli utslagsgivande.

Vidare får enligt de nu gällande reglerna skattereduktion ske även i fråga om förmögenhetsskatt. Sådan skattereduktion kan komma att åtnjutas i enstaka fall, nämligen av den som har förmögenhet men mycket låg inkomst. Förmögenhetsskatten begränsas i princip genom särskilda regler om begränsning av skatt. Skattereduktionen syftar inte till ytterligare lättnader i förmögenhetsbeskattningen utan infördes som ett led i en omläggning av inkomstbeskattningen. Det är därför principiellt sett inte riktigt att tillåta reduktion av förmögenhetsskatt. Administrativa olägenheter att avskilja förmögenhetsskatten i reduktionsförfarandet föreligger inte.

Skattereduktion utgör ett led vid debitering av slutlig skatt. De materiella reglerna har därför fått sin plats i UF och tillämpas av lokal skattemyndighet. Vissa av de förutsättningar som lokal skattemyndighet därvid har att pröva är emellertid att se som taxeringsavgöranden. Innebörden härav är att lokal skattemyndighet inte har att göra en egen prövning utan skall utgå från vad taxeringsnämnden beslutat i frågan. Hit hör t. ex. frågan huruvida makar levit samman eller i vad mån skattskyldig varit bosatt här i landet. Med hänsyn till vad jag nu anfört bör lämnas klarläggande föreskrifter i ämnet i UF och TF. Reglernas närmare utformning kommer att beröras i det följande.

Till följd av 1970 års skattepaket bör ändringar göras också i bestämmelserna om eftertaxering enligt 114 § TF. Ett av villkoren för eftertaxering är f. n., att den skattskyldige ej blivit taxerad eller att han blivit för lågt taxerad. Vad man då i praktiken utgår från torde vara frågan,

om den beskattningsbara inkomsten resp. den skattepliktiga förmögenheten har blivit för låg.

Fr. o. m. årets taxering kan inträffa, att inkomsttaxeringen i och för sig är beloppsmässigt riktig, men att dock skatten på grund av felaktigt taxeringsbeslut blir beräknad till för lågt belopp. Ett sådant fall föreligger när B-inkomst, t. ex. inkomst av kapital, enligt 9 § 3 mom. Sl har rubricerats som A-inkomst enligt samma författningsrum. Därigenom kan skatten ha beräknats till för lågt belopp ehuru den beskattningsbara inkomsten inte är felaktigt angiven. Även bedömningen av om gifta skattskyldiga har levt tillsammans under beskattningsåret kan inverka på frågan om A- eller B-inkomst föreligger utan att ha betydelse för storleken av den beskattningsbara inkomsten. Samma följd får i vissa fall uppgifter som läggs till grund för frågan om skattskyldig skall få skattereduktion eller med vilket belopp sådan skall utgå.

Sådana fall och liknande bör kunna rättas genom eftertaxering, givetvis under de förutsättningar som i övrigt gäller för att skattskyldig skall kunna eftertaxeras. Jag vill därför föreslå det tillägget till 114 § TF, att eftertaxering skall kunna ske om skattskyldigs förfarande medfört för låg debitering av skatt enligt UF. Jag avser att beröra denna fråga ytterligare i det följande.

Grundavdrag för dödsbo

I detta sammanhang vill jag föreslå en ändring i bestämmelserna om rätt till grundavdrag för oskiftat dödsbo för senare beskattningsår än det då dödsfallet inträffade. Bestämmelser härom finns i 49 § KL och anvisningarna till paragrafen samt 8 § Sl. Förutsättning för sådant avdrag är bl. a. att den avlidne varit bosatt här i landet vid dödsfallet och att delägarna varit huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst för sin försörjning. Grundavdrag (tidigare orsavdrag) kan medges med högst samma belopp, som den avlidne skulle ha åtnjutit i avdrag om han fortfarande levt.

I praxis har bestämmelsen oftast tillämpats så att jämkning av orsavdraget inte förekommit. Antingen har orsavdrag medgetts med belopp som tillkommit den avlidne om han levt eller också inte alls. De nya bestämmelserna om avtrappning av grundavdrag beroende på storleken av inkomst eller tid för bosättning här i landet medför emellertid i vissa fall administrativ omgång vid beräkningen av grundavdragets storlek. Därmed kan svårigheter uppstå att ange hur jämkningen skall ske.

Jag vill föreslå att bestämmelsen ändras så, att dess innehåll ansluts till vad som tillämpats i praktiken, nämligen att grundavdrag i dessa fall medges antingen med samma belopp som skulle ha tillkommit den avlidne eller också inte alls. Detta torde medföra större säkerhet vid be-

dömningen och en förbättring för dödsbodelägarna — visserligen huvudsakligen i formellt hänseende — vilket är berättigat med hänsyn till de ömmande fall som kan föreligga.

Skatt för gemensamt kommunalt ändamål

Taxering till kommunal skatt för gemensamt kommunalt ändamål förekommer bl. a. beträffande vissa rörelse- och tjänsteinkomster. För sådant ändamål taxeras fysisk person, som inte varit bosatt här i riket, för inkomst av rörelse, där fast driftställe inte begagnats, samt utländska bolag, som drivit rörelse här i landet utan fast driftställe (57 § 1 mom. KL). Taxering som nu avses åsätts även fysisk person, som under tid då han inte varit bosatt här haft inkomst av tjänst, för vilken skattskyldighet här i landet föreligger (59 § 3 mom. KL), samt tjänstemän med familjer som vid tjänstgöring utomlands vid svensk beskickning eller lönat konsulat i skattehänsende anses bosatta här i riket (69 § KL).

Kommunal inkomstskatt på grund av sådan taxering utgår enligt en särskild förordning [förordningen (1928: 395) angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras] med fem öre för varje skatteöre, som påförts för den till sådan skatt beskattningsbara inkomsten, dvs. med 5 % av denna inkomst. Skatt som utgörs för sådant ändamål skall användas för utjämning av skattetrycket mellan olika kommuner (71 § KL).

Gällande skattesats för gemensamt kommunalt ändamål fastställdes år 1928. Vid bestämmelsernas tillkomst framhölls (prop. 1927: 102 bil. 3 s. 50) att debiteringen i hithörande fall måste ske efter andra grunder än de som eljest gällde för allmänna kommunalskatter. Det ansågs att inkomsten borde beskattas efter en fix, för hela riket gällande procent av den skattepliktiga inkomsten. Skatten bestämdes att utgå med 5 %, vilken utdebitering betecknades som jämförelsevis låg. Medelutdebiteringen i riket för år 1928 kan beräknas ha utgjort 8: 68 kr. Den nu gällande utdebiteringen på 5 % har med tiden kommit att alltmer avvika från normal utdebitering för kommunalskatt. Vid olika tillfällen har också frågan om en ändring aktualiserats.

Det kunde i och för sig övervägas att helt överge systemet med en särskild skattesats i förevarande fall. Enligt min mening är de skäl som föranlett en lägre utdebitering dock alltjämt giltiga. Det är sålunda uppenbart att de som har att erlagga skatt för gemensamt kommunalt ändamål inte i samma utsträckning som andra skattskyldiga utnyttjar det allmännas tjänster.

Emellertid anser jag att skattesatsen bör anpassas till aktuella förhållanden. Medelutdebiteringen i riket uppgår f. n. till 23: 78 kr. Om tidigare norm för bestämmande av skattesatsen tillämpas, skulle den höjas till omkring 13 kr. Det kan dock vara skäl att begränsa höjningen

något bl. a. för att inte alltför mycket skärpa beskattningen av vissa utlandstjänstgörande svenskar i statens tjänst. Jag föreslår därför att skatt för gemensamt kommunalt ändamål framdeles skall utgå med 10 öre per skatteöre.

I detta sammanhang vill jag även behandla ytterligare en fråga som rör svenskar i utlandet. F. n. beskattas svensk medborgare, som tillhört svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, såsom här i riket bosatt person. Detsamma gäller sådan persons hustru samt barn under 18 år, om de varit svenska medborgare och bott hos honom. Nu avsedda personer är inte skyldiga att erlægga kommunalskatt för inkomst av ifrågavarande tjänst, men i övrigt är de skattskyldiga för inkomst i samma omfattning som här bosatt fysisk person (69 § KL). Emellertid skall de utgöra skatt för gemensamt kommunalt ändamål för andra inkomster än den skattefria tjänsteinkomsten under förutsättning att de är mantalsskrivna i Storkyrkoförsamlingen i Stockholm, vilket normalt är fallet. Denna församling anses då vara den skattskyldiges hemortskommun. Emellertid kan mantalsskrivning med Kungl. Maj:ts medgivande ske i annan kommun, nämligen i sådan kommun där den skattskyldige äger fast egendom. I sådant fall utgör den kommun där mantalsskrivning skett hemortskommun. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål förkommer då inte.

Genom att nu angivna skattskyldiga vid taxeringen anses som bosatta här i riket får de bl. a. tillgodoräkna sig allmänna avdrag och grundavdrag. Även härigenom kommer de i ett förmånligare läge än sådana utlandstjänstgörande i statens tjänst, som inte anses bosatta i Sverige, men likväl är skattskyldiga här för tjänsteinkomster från staten. Sistnämnda kategori medges inte allmänna avdrag eller grundavdrag och har att erlægga skatt för gemensamt kommunalt ändamål.

Enligt min mening är den olikhet som förekommer mellan olika kategorier av svenskar i statlig tjänst utomlands inte tillfredsställande. Anledning saknas sålunda att i fråga om utrikesförvaltningens personal och andra i skattehänscende likställda särbehandla andra inkomster än tjänsteinkomsten. Övriga inkomster bör beskattas på vanligt sätt även om de taxeras i Storkyrkoförsamlingen och skatt således beräknas enligt den utdebitering som tillämpas i församlingen.

De förslag jag nu lagt fram påkallar ändring av bestämmelserna i 1928 års tidigare nämnda förordning. En ny författning i ämnet bör utfärdas. Dessutom bör 69 § KL, som innehåller hänvisning till en upphävd författning, omredigeras.

Frågor om sjömansskatten

Enligt 4 § förordningen (1958: 295) om sjömansskatt (SjF) får bl. a. försäkringskassor ersättning av staten för avgiftsbortfall på grund av sjömansskattens konstruktion. Denna skatt är en statlig inkomstskatt. Ersättning utgår med 6 % av den sjömansskatt som erlagts av sjömän bosatta inom försäkringskassans verksamhetsområde.

Sjömansskatt enligt SjF erläggs inte bara av här i landet bosatta sjömän utan också av sjömän bosatta i Danmark, Finland, Island eller Norge. Dessa senare kan enligt särskilda bestämmelser få rätt till sjukvårdsförmåner i samma omfattning som här bosatt sjöman och är i så fall inskrivna i Göteborgs allmänna försäkringskassa. Enligt gällande bestämmelser får denna försäkringskassa inte ersättning med hänsyn härtill. Jag anser att vid beräkning av ersättningen till Göteborgs allmänna försäkringskassa hänsyn bör tas även till sjömansskatt som erlagts av sjöman vilken är inskriven i kassan utan att vara bosatt här i landet.

Beträffande sjömansskattens administration skall ett särskilt ADB-system tillämpas fr. o. m. år 1972. Systemet innebär bl. a., att redarnas uppgifter om uppuren sjöinkomst och erlagd sjömansskatt m. m. bearbetas maskinellt. Avsikten är att taxeringsnämnd skall få uppgift i erforderliga hänseenden direkt från sjömansskattekontoret. Redarnas obligatoriska skyldighet att lämna kontrolluppgifter till ledning vid taxeringen kan därmed avskaffas. Detta föranleder ändring i 37 § 1 och 4 mom. TF.

I inkomstlängd bör antecknas uppgifter om sjöinkomst m. m., som har betydelse för taxeringen. Möjligheten för lokal skattemyndighet att rätta felaktigheter i längden beträffande sjömansskatt bör föreligga inte bara beträffande rena längdföringsfel utan också när anteckning om beskattningsbar sjöinkomst och sjötid blivit felaktiga på grund av beslut om jämkning enligt SjF. Vad jag nu föreslagit påkallar ändring i 68 och 72 a §§ TF.

Sjömansskatten administreras numera av riksskatteverket, inom vilket särskilda uppgifter har tillagts dess sjömansskattekontor eller sjömansskattenämnden enligt bestämmelser i SjF. Det tillkommer f. n. nämnden att bestämma hur sjömansskatt skall redovisas. Nämndens uppgifter i övrigt avser emellertid funktioner som eljest tillkommer taxeringsnämnd eller länsskatterätt. Jag anser det mindre rationellt att nämnden skall befatta sig med redovisningsfrågor och föreslår därför en ändring av 14 § 1 mom. SjF.

Restavgift beträffande mervärdesskatt

Enligt 47 § förordningen (1968: 430) om mervärdesskatt (MF) gäller, att restavgift utgår när sådan skatt inte i sin helhet betalats i behörig ordning senast den dag skatten är förfallen till betalning. Restavgiften är 4 öre för varje hel krona av den skatt som inte betalats, dock lägst 10 kr.

Nämnda paragraf fick sin nuvarande lydelse i samband med att bestämmelser om skattetillägg och förseningsavgift enligt beslut av 1971 års riksdag infördes den 1 januari 1972 i MF liksom i andra skatteförfattningar. Den ändring som då gjordes innebar i huvudsak att restavgift inte skall utgå om skatt, som ej fastställts i enlighet med avlämnad deklaration, betalas inom den tid som anges i länsstyrelsens fastställelsebeslut.

Det har visat sig att risk finns för att de angivna bestämmelserna utnyttjas i syfte att undgå både restavgift och skattetillägg, trots att skattebetalningen medvetet förhalats. Som exempel härpå kan nämnas följande. En skattskyldig som medvetet underlåter att lämna deklaration för mervärdesskatt påförs skatt efter skälig grund genom beslut om fastställelse av skatt. Därvid påförs även skattetillägg och förseningsavgift. Betalning skall ske inom tid som anges i beslutet. Den skattskyldige kan innan denna tid gått ut lämna en korrekt deklaration till länsstyrelsen, som då genom nytt beslut fastställer vilken skatt som skall betalas. Om betalning sker i rätt tid enligt beslutet undgår den skattskyldige såväl restavgift som skattetillägg trots att betalning sker för sent enligt de allmänna reglerna.

Det finns därför enligt min mening skäl att ändra bestämmelserna så, att restavgift i princip skall tas ut så snart skatt inte betalas i den tid och ordning som anges i 22 § för avlämnande av deklaration, dvs. i princip senast den femte i andra månaden efter utgången av redovisningsperioden. Även i de fall då skatten genom särskilt beslut fastställs till högre belopp än som inbetalats, skall således restavgift tas ut. I vissa fall kan den här föreslagna ordningen te sig obillig, exempelvis när höjning av skatten sker efter avgörande av komplicerade tolkningsfrågor eller när den skattskyldige inte själv tagit ut någon skatt. I sådana fall kan det enligt min mening finnas fog för att medge befrielse från eller nedsättning av restavgift. Möjlighet till befrielse föreligger enligt 47 § tredje stycket. Befrielse bör kunna medges ex officio i samband med fastställandet av skatten. Det ankommer på riksskatteverket att vid behov utfärda föreskrifter i fråga om grunderna för befrielse från restavgift.

Den av mig förordade ändringen bör träda i kraft snarast möjligt.

Författningsförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

- 1) lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272),
- 2) lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
- 3) lag om skatt för gemensamt kommunalt ändamål,
- 4) förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
- 5) förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt,
- 6) lag om ändring i lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen,
- 7) lag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring,
- 8) förordning om ändring i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt,
- 9) förordning om ändring i förordningen (1968: 430) om mervärdeskatt,
- 10) lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623).

Vad angår UF och TF innehåller dessa förslag även ändringar som jag hittills inte berört. Jag avser att motivera dessa ytterligare ändringar i det följande i den mån grunderna för dem inte direkt framgår av den föreslagna författningstexten.

Uppbördsförordningen

Allmänt. Debitering av tingshusmedel förekommer inte numera, sedan staten övertagit lokalhållningen för de allmänna underrätterna. Ordet "tingshusmedel" har därför utmönstrats ur förordningen. Vidare har där det förekommer i UF borttagits ordet "municipalsamhälle", eftersom något sådant inte längre finns. Ordet "stad" har utbytt mot "kommun". Vissa ändringar betingas av den nyligen genomförda förvaltningsprocessreformen.

2 § 2 mom. Ändringen avser förtydligande av författningstexten så att därav klart framgår, att hänsynstagande till skattereduktion enligt 4 mom. ingår i beräkningen av slutlig skatt.

2 § 3 mom. I det nuvarande första stycket anges i vad mån bl. a. skogsvårdsavgift skall anses ingå i kvarstående eller tillkommande skatt. Bestämmelsen har utformats med hänsyn till att sådan avgift hade ett särskilt läge i förmånsrättsordningen enligt 17 kap. handelsbalken. Numera gäller enligt förmånsrättslagen (1970: 979) och lagen (1971: 1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m. att skogsvårdsavgift har samma förmånsrätt som andra skatter enligt UF. Det föreligger alltså i fortsättningen inget särskilt behov att specificera denna avgift när

kvarstående eller tillkommande skatt bevakas med förmånsrätt i konkurs.

Enligt andra stycket skall där angiven skatt i kommun inom vilken vederbörande är skattskyldig till statlig inkomstskatt anses i första hand utgöra betalning av tilläggs pensionsavgift. Det föreslagna systemet med gemensam debitering av skatt i olika kommuner gör det möjligt att avräkna avgiften från all erlagd skatt. Avräkningsregelns nuvarande begränsning till kommun inom vilken skattskyldighet till statlig inkomstskatt föreligger bör därför inte längre gälla. Detta innebär att betalning av preliminär, kvarstående eller tillkommande skatt skall anses i första hand avse tilläggs pensionsavgift även i det fall att skatten erlagts i annan kommun än hemortskommunen.

3 § 1 mom. Enligt författningsrummets nuvarande lydelse skall skattskyldig i kommun, där han kan antas bli påförd slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året näst efter inkomståret, utgöra preliminär skatt med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara vissa uppräknade, i den slutliga skatten ingående skatter och avgifter. Överensstämmelsen mellan preliminär och slutlig skatt skall som framgår av bestämmelsen gälla för varje kommun där slutlig skatt skall erläggas. Om debitering av all skatt för fysisk person och dödsbo sker i hemortskommun, bör preliminär skatt kunna bestämmas med hänsyn till den slutliga skatt som skall erläggas på grund av den gemensamma debiteringen.

3 § 2 mom. I punkt 1 första stycket föreskrivs att preliminär A-skatt, med vissa närmare angivna undantag, i den skattskyldiges hemortskommun för inkomståret utgörs för inkomst av tjänst enligt särskilda regler. Bestämningen ”i den skattskyldiges hemortskommun” kan utgå som överflödig.

Enligt punkt 2 skall preliminär B-skatt i hemortskommunen för inkomståret utgöras av skattskyldig som inte har att erlægga preliminär A-skatt. Vidare sägs att preliminär B-skatt skall erläggas i annan kommun än hemortskommunen för inkomst av fastighet, rörelse och icke yrkesmässig avyttring av fastighet samt för garantibelopp för fastighet. Med hänsyn till den föreslagna sammanföringen av debitering har hänvisningen till hemortskommun och regeln om preliminär B-skatt i annan kommun än hemortskommun utmönstrats.

22 §. Lokal skattemyndighets allmänna behörighet att bestämma om skatter har sammanförts och tagits in i första stycket, medan befogenheten att utfärda debetsedel reglerats i 34 §.

I andra stycket har tagits in regler om vilken lokal skattemyndighet som i det enskilda fallet har att utföra uppgifterna enligt första stycket. Huvudregeln, nämligen att nämnda uppgifter ankommer på lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen, innebär i sak inget nytt i förhållande till gällande rätt och kommer i fortsättningen att gälla generellt i fråga om juridiska personer. Undantag från

regeln föreslås beträffande fysisk person och dödsbo. Enligt vad som förordats i det föregående skall den lokala skattemyndigheten för hemortskommunen besluta om debitering av skatt för sådana skattskyldiga. Man har emellertid att räkna med att hemortskommun kan saknas i vissa fall, liksom att den kan vara okänd; det senare kommer till att börja med att gälla särskilt för dödsbon. I bl. a. de sistnämnda fallen skall gälla föreskrifter som riksskatteverket meddelar.

Med anledning av uttalande i ett remissyttrande vill jag påpeka, att givetvis även skattetillägg och förseningsavgift, som avser taxering i utbokommun, skall debiteras som slutlig eller tillkommande skatt i hemortskommunen. Avgifternas storlek bestäms däremot av den lokala skattemyndighet som avses i 116 e § TF. Sammanföring bör självklart också ske av debitering i olika kommuner inom samma fögderi. Bestämmelser härom torde kunna utfärdas av Kungl. Maj:t i administrativ ordning eller i detaljer regleras av riksskatteverkets anvisningar.

25 §. I paragrafen finns bestämmelser om vad som skall iakttas vid debitering av preliminär B-skatt med ledning av preliminär taxering. Därvid föreskrivs bl. a. att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatteöre som för inkomståret bestämts för utdebitering till vederbörande kommun, municipalsamhälle, landsting och tingslag.

Förslaget innehåller den ändringen att debiteringen skall ske med hänsyn till utdebiteringen i beskattningsorten. Detta innebär endast en precisering av vad som gäller f. n.

Vid gemensam debitering av B-skatt i hemortskommunen skulle debiteringsförfarandet förenklas om utdebiteringssatsen där kunde läggas till grund för debiteringen i dess helhet. I riksskatteverkets promemoria har föreslagits en regel av nämnda innebörd med det villkoret, att hemortskommuns utdebitering inte får läggas till grund för debiteringen, om den preliminära skatten därigenom skulle komma att avsevärt avvika från den slutliga skatten.

Förslaget ansluter sig så tillvida till promemorians förslag som att preliminär B-skatt för fysisk person och dödsbo skall kunna uträknas enligt utdebiteringen i hemortskommunen även vad gäller utbokommun. Det skall dock ankomma på riksskatteverket att meddela föreskrifter beträffande regelns tillämpning. Det fordras emellertid enligt förslaget att särskilda omständigheter föreligger för avvikelse från huvudregeln. Sådana avvikelser bör nämligen ske med viss försiktighet med hänsyn till bl. a. att för låg debitering kan medföra ränta på kvarstående skatt. Principen att preliminär skatt skall avvägas med hänsyn till den slutliga skatt som kan väntas bli påförd bör i möjligaste mån tillämpas. Avvikelse på mer än 1 000 kr. i vardera riktningen, dvs. den undre gränsen för räntebereäkning, bör inte godtas annat än undantagsvis.

27 § 1 mom. I författningsrummet upptas till att börja med en änd-

ring som betingas av nödvändigheten att reglera kompetensen vid taxering, å ena sidan, samt uträkning och debitering av skatt å den andra. Särskilt vid tillämpningen av bestämmelserna om skattereduktion har detta betydelse.

Ändringen innebär att taxeringsbeslut i första hand blir avgörande för debiteringen. Detta gäller inte bara beslut om beskattningsbar inkomst och liknande beloppsmässiga beräkningar utan även sådana frågor som civilstånd, sammanlevnad för makar m. fl., tid för bosättning i landet, storleken av sjöinkomst m. m. Den föreslagna bestämmelsen skall ses mot bakgrunden av vissa ändringar i TF, som kommer att beröras i det följande. Här avses särskilt den föreslagna lydelsen av 2 § 1 mom. och 68 § TF.

Lydelsen av andra att-satsen har förenklats genom regeln, att uträkningen av slutlig skatt skall ske med hänsyn till den utdebitering för skattekrona och skatteöre som för inkomståret gäller för beskattningsorten. I en senare att-sats har införts en bestämmelse som ger vid handen, att det även vid gemensam debitering av skatt ankommer på lokala skattemyndigheten i beskattningsorten att göra uträkningen av den kommunala skatt och de landstingsmedel som utgår på grund av taxeringen där.

31 §. Paragrafen föreslås ändrad i analogi med 22 § 1 mom. första punkten.

34 §. I 33 § finns bestämmelser om utfärdande av debetsedel för olika skatter. Lokal skattemyndighets befogenhet att fullgöra denna uppgift framgår f. n. av 22 §.

Under förevarande paragrafnummer har upptagits bestämmelse om lokal skattemyndighets befogenhet att utfärda debetsedel. Uppgiften föreslås tillkomma den myndighet som har att besluta om den skatt som debetsedeln avser. I sak innebär förslaget inte någon ändring i nuvarande ordning.

61 § 1 mom. Beloppsgränsen bör här vara densamma som den som enligt 66 § första stycket 5) gäller för avskrivning av skatt i fall då den skattskyldige är bosatt utomlands. Beloppsgränsen skall avse den sammanlagda summan av de restförda posterna.

68 § 4 mom. Enligt 69 § 1 mom. skall vid beräkning av ränta på överskjutande preliminär skatt i slutlig skatt ej inräknas skattetillägg och förseningsavgift. Det kan på grund härav inträffa att den skattskyldige visserligen påförts kvarstående skatt men trots detta skall erhålla ränta på överskjutande preliminär skatt med belopp överstigande den kvarstående skatten. Särskilt med hänsyn till dessa fall bör ränta på överskjutande preliminär skatt — liksom f. n. gäller för den överskjutande skatten — kunna tas i anspråk för betalning av tillkommande skatt på grund av den taxering som den preliminära skatten avser.

77 a §. Den ansvarighet som enligt paragrafen gäller för den som

företräder juridisk person avser f. n. verkställda skatteavdrag som inte inbetalts. När ansvarighet för sådan skatt fastställts för arbetsgivare påförs också restavgift. Ändringen innebär, att ställföreträdare kan åläggas betala också sådan restavgift. Efter erläggandet får han söka avgiften åter av arbetsgivaren i samma ordning som skatten.

Anvisningarna till 39 §. Enligt tredje stycket av punkt 3 ifrågakavande anvisningar är arbetsgivare skyldig att göra avdrag endast för sådan kvarstående skatt, som arbetstagaren har att erlægga i hemortskommunen. Detta framgår även av 39 § 1 mom. och avses gälla även i fortsättningen. Ändringen tar sikte på den följande satsen, enligt vilken från avdrag undantas kvarstående skatt som utgår för inkomst vilken taxeras i annan kommun än hemortskommunen. Som föreslagits i promemorian kan tredje stycket upphävas. Skyldighet att göra avdrag för kvarstående skatt som påförts i hemortskommun kommer att föreligga även om skatten avser inkomst i utbokommun.

Anvisningarna till 49 §. Ändringen betingas av att 89 § TF har upphävts genom SFS 1971: 399.

Övergångsbestämmelserna. Såsom föreslagits i promemorian bör det nya systemet med debitering i hemortskommun tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1972. Äldre bestämmelser bör gälla i fråga om preliminär skatt för år 1972 samt tillkommande skatt på grund av 1971 års eller tidigare års taxering och eftertaxering för år 1971 eller tidigare år.

Den föreslagna ändringen av 2 § 3 mom. föranleder en särskild övergångsbestämmelse i fråga om sådan skogsvårdsavgift som i framtiden har förmånsrätt enligt punkten 2 övergångsbestämmelserna till förmånsrättslagen (1970: 979), dvs. har bättre förmånsrätt än den för skatter och avgifter generella. Det föreslås också en särskild övergångsbestämmelse beträffande ändringen i 77 a §.

Några remissinstanser har påpekat att tillräcklig kännedom om förslaget sannolikt inte kommer att föreligga när tiden för fyllnadsinbetalning avseende 1971 års preliminärskatt går ut den sista april 1972. Det kan uppkomma kvarstående skatt på grund av att skatten i utbokommun debiteras i hemortskommunen, vilket i sin tur kan medföra debitering av ränta. Det finns enligt min mening anledning att beakta detta vid bedömning av ansökan om befrielse från sådan ränta med stöd av 85 § 2 mom. första stycket UF.

Taxeringsförordningen

2 § 1 mom. Momentet innehåller bl. a. den definitionen att inkomsttaxering och förmögenhetstaxering samt särskild fastighetstaxering inbefattas under benämningen årlig taxering.

Med uttrycket taxering avses vanligen det förfarande som leder till fastställandet av det inkomstbelopp på vilket slutlig skatt skall utgå.

Fastställandet av skattebeloppet grundas på överväganden, som i första instans sker i vissa fall i taxeringsnämnd, i andra fall åter hos lokal skattemyndighet eller i länsstyrelse. Uttrycket taxering används dessutom för att beteckna taxeringsnämndens beslut om taxering.

Reglerna om skattereduktion innebär att vissa poster som ingår i beräkningen av den slutliga skatten kan komma att reduceras. Förutsättningarna för att få åtnjuta skattereduktion finns intagna i 2 § 4 mom. UF. Bestämmelserna om skattereduktion tillämpas av lokal skattemyndighet. Vissa av förutsättningarna för skattereduktion i UF är emellertid av den naturen att de bör grundas på taxeringsavgöranden. Dit hör, förutom beloppet av de till statlig inkomstskatt taxerade inkomsterna, även sådana omständigheter som huruvida den skattskyldige sammanlevt med sin make eller i vad mån han själv eller hans make varit bosatta här i landet.

Det är angeläget att klarhet skapas i fråga om vad som är att räkna som beslut om taxering, inte minst för bedömandet av fullföljdsfrågor. Till momentet har därför, som ett nytt stycke, fogats en regel av innebörd att till den årliga taxeringen är att hänföra varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd. I övrigt kan hänvisas till motiveringen till 66 och 68 §§ TF.

35 §. För att självdeklaration skall anses rätteligen avgiven krävs f. n. att handlingarna inom viss tid inkommit till länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet i det län där taxeringen skall ske. I regel vet de skattskyldiga var de skall taxeras. Det förekommer dock i viss utsträckning att självdeklarationen avlämnas till fel myndighet. För att underlätta deklara-tionsavlämnandet har förevarande paragraf ändrats så att deklara-tionshandlingarna får lämnas även till annan länsstyrelse eller lokal skattemyndighet än den där taxeringen skall ske. Ändringen synes särskilt angelägen efter införandet av de nya bestämmelserna om förseningsavgift (SFS 1971: 70). Förslaget medför även den fördelen för skattskyldiga, som har att avge deklara-tioner i olika fögderier eller län, att de kan lämna alla sina deklara-tioner till en enda myndighet.

66 §. Som närmare framgår av motiveringen till 2 § 1 mom. bör till den årliga taxeringen hänföras varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd. Av motiveringen till 68 §, som såvitt nu är aktuellt innehåller bestämmelserna om vad taxeringslängd skall innehålla, framgår att i inkomstlängden skall antecknas beslut som avser förutsättningarna för bl. a. åtnjutande av skattereduktion. För att klargöra att taxeringsnämnden har att pröva dessa förutsättningar, såväl som övriga förutsättningar för taxeringen, har paragrafens första stycke fått den lydelsen att taxeringsnämnd beslutar årligen i fråga om inkomsttaxering och förmögenhetstaxering, om ej annat framgår av 67 §.

68 §. I inkomstlängden bör antecknas beskattningsbar inkomst enligt 2 § SJF och det antal perioder om 30 dagar för vilka den skattskyldige uppburit sjömansskatt under beskattningsåret. Denna uppgift har betydelse för uträkning av grundavdragets storlek. Vidare bör, som berörts i motiveringen till 2 § 1 mom. och 66 §, i längden antecknas förutsättningarna för åtnjutande av skattereduktion. Dessutom bör antecknas förutsättningar för grundavdrag även i andra fall än som rör sjömansskatt. Anteckningsskyldigheten innebär att uppgifterna omfattas av taxeringen.

I inkomstlängden skall f. n. också, till ledning för påförande av skogsårdsavgift, antecknas uppgift om de värden på skogsmark och växande skog på vilken nuvarande avgift skall beräknas. Även denna anteckning bör anses ingå i taxeringen, vilket har föranlett en redaktionell ändring.

69 § 3 mom. Det förekommer att taxeringsnämnderna efter det att en taxering beslutats får anledning att ompröva tidigare beslut. Sådana ändringar föranleds oftast av felräkningar och skrivfel, som upptäcks vid längdföringen, men även genom att nytt material kommit fram, t. ex. kontrolluppgifter. Att nya beslut fattas av taxeringsnämnden i dessa fall får anses angeläget både med hänsyn till de skattskyldiga och arbetsbelastningen hos skatterätten. För att understryka vikten av att den skattskyldige får en information om nämndens slutliga beslut föreslås i momentet en uttrycklig föreskrift om att ny underrättelse skall innehålla uppgift om att tidigare underrättelse helt eller delvis inte gäller. Den nuvarande lydelsen blir inaktuell genom den föreslagna ändringen av 75 § 1 mom. KL.

100 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om besvär i särskild ordning, s. k. extraordinära besvär. Enligt första stycket 7 får sådana besvär föras av den skattskyldige om han i annat fall än vad som i övrigt föreskrivits i nämnda stycke kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda väsentligt lägre taxering. Rätt att föra extraordinära besvär bör finnas för den skattskyldige även i det fall att den omständighet eller bevis som han vill åberopa bort föranleda väsentligt lägre skatt, t. ex. på grund av skattereduktion eller därför att A-inkomst felaktigt hänförts till B-inkomst. En bestämmelse med detta syfte har tagits in i nyssnämnda punkt.

105 § 1 mom. I momentets andra stycke finns en regel av innebörd att kammarrätt eller regeringsrätten vid ändring i skattskyldigs taxering kan besluta om härav påkallad rättelse i makes taxering. Regeln har ändrats, dels i redaktionellt hänseende, dels i sakligt hänseende i så måtto att ändring kan vidtas även såvitt avser förutsättningarna för skattereduktion.

114 §. Den nuvarande lydelsen innefattar i och för sig möjlighet att höja den taxerade inkomsten för en skattskyldig även om beskattningsbar inkomst inte uppkommer efter höjningen. Den föreslagna ly-

delsen täcker till att börja med detta fall. Saken har betydelse för beräkning av skattereduktion som tillkommer den skattskyldiges make. Har taxerad inkomst för gift skattskyldig åsatts eller ändrats, skall självfallet lokal skattemyndighet justera skattereduktion för den skattskyldiges make med hänsyn härtill, eventuellt helt vägra skattereduktion.

Den nya lydelsen innebär möjlighet till eftertaxering t. ex. när B-inkomst angetts som A-inkomst, eller när det visat sig att sambeskattnings av B-inkomster hade bort ske därför att sammanlevnad förelegat under inkomståret. Frågan om sammanlevnad har betydelse också för skattereduktionen. Här inverkar också tiden för bosättning i landet. En annan sak är att det ofta kan röra sig om så obetydliga belopp att eftertaxering skall underlåtas på grund av sista punkten i första stycket. Eftertaxering kan enligt den nya lydelsen ske även när en makes skuld vid förmögenhetstaxeringen avräknats på den andres förmögenhet med för högt belopp. Med "skatt enligt uppbördsförordningen" förstås i paragrafen inte bara skatter och avgifter enligt 1 § första stycket UF utan även slutlig skatt och tillkommande skatt enligt förordningen.

116 e §. Första stycket är omformulerat. Den nya lydelsen ger besked i fråga om vilken lokal skattemyndighet, som har att pröva avgiftsfrågan.

Övergångsbestämmelserna. De föreslagna ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt med hänsyn till deras betydelse för debiteringen av skatt för inkomståret 1971 och för förseningsavgift såvitt avser deklARATIONER som skall avgas under år 1972. Ändringen av 35 § bör medföra att förseningsavgift inte påförs om deklARATIONER avseende 1972 års taxering lämnats till fel länsstyrelse eller fel lokal skattemyndighet men inom rätt tid. De nya reglerna för eftertaxering i 114 § första stycket bör inte gälla retroaktivt, dvs. för eftertaxeringar för år 1971 eller tidigare år. Eftersom ändringen av 75 § 1 mom. KL föreslagits skola träda i kraft fr. o. m. den 1 juli 1972 fordras att den nuvarande regeln i 69 § 3 mom. tillämpas intill nämnda tidpunkt.

Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

- 1) lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272),
- 2) lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
- 3) lag om skatt för gemensamt kommunalt ändamål,
- 4) förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
- 5) förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt,

6) lag om ändring i lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen,

7) lag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring,

8) förordning om ändring i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt,

9) förordning om ändring i förordningen (1968: 430) om mervärdeskatt,

10) lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623).

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga

**Promemorians förslag till lag om ändring i uppbördsförordningen
(1953: 272)**

Härigenom förordnas, att 2 § 3 mom., 3 § 2 mom., 22 §, 25 §, 27 § 1 mom. och punkt 3 av anvisningarna till 39 § uppbördsförordningen (1953: 272)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §.

3 m o m.² Kvarstående skatt — — — — på skogsvårdsavgift.

För visst år erlagd preliminär eller kvarstående skatt *i kommun, inom vilken vederbörande är skattskyldig till statlig inkomstskatt*, skall anses i första hand utgöra betalning av tilläggspensionsavgift för året. I fråga om erlagd tillkommande skatt skall motsvarande gälla beträffande tilläggspensionsavgift som ingår i den tillkommande skatten.

För visst år erlagd preliminär eller kvarstående skatt skall anses i första hand utgöra betalning av tilläggspensionsavgift för året. I fråga om erlagd tillkommande skatt skall motsvarande gälla beträffande tilläggspensionsavgift som ingår i den tillkommande skatten.

3 §.

2 m o m.³ Preliminär skatt — — — — — preliminär B-skatt.

1. Preliminär — — — — — bedriven rörelse.

Med tjänst — — — — — till avdrag.

Preliminär A-skatt — — — — — av inkomsten.

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst, för garantibelopp för fastighet eller för förmögenhet *må* lokal skattemyndighet, då *särskilda skäl därtill föranleda*, föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för garantibeloppet eller förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattotabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock ut-

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst, för garantibelopp för fastighet eller för förmögenhet *får* lokal skattemyndighet föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för garantibeloppet eller förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattotabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp ut-

¹ Förordningen omtryckt 1967: 625.

² Senaste lydelse 1971: 75.

³ Senaste lydelse 1968: 722.

Nuvarande lydelse

gå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i — — — — — preliminär A-skatt.
Öretal som — — — — — hela krontal.

2. Preliminär B-skatt skall i hemortskommunen för inkomståret utgöras av skattskyldig, som icke har att erlægga preliminär A-skatt enligt 1, samt utgå för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för garantibelopp för fastighet ävensom för förmögenhet. I annan kommun än hemortskommunen skall preliminär B-skatt erläggas för inkomst av fastighet, rörelse och icke yrkesmässig avyttring av fastighet samt för garantibelopp för fastighet. Preliminär B-skatt skall utgå enligt särskild debitering.

Föreslagen lydelse

över vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret utgöras av skattskyldig, som icke har att erlægga preliminär A-skatt enligt 1, samt utgå för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för garantibelopp för fastighet ävensom för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall utgå enligt särskild debitering.

22 §.

Det ankommer på lokal skattemyndighet:

att angiva hur preliminär A-skatt skall beräknas för den, som för inkomståret har att erlægga sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera preliminär B-skatt för skattskyldiga, vilka hava att för inkomståret utgöra sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera slutlig, kvarstående och tillkommande skatt för den som har att utgöra sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde; samt

att utfärda debetsedel, varom i 33 § förmåles.

Det ankommer på lokal skattemyndighet att angiva hur preliminär A-skatt skall beräknas, att debitera preliminär B-skatt, slutlig, kvarstående och tillkommande skatt samt att utfärda debetsedel enligt 33 §. I fråga om skatt för fysisk person, som varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret, och oskiftat dödsbo efter den, som vid sitt frånfälle var bosatt här, avses här den lokala skattemyndighet inom vars fögderi hemortskommunen är belägen. Skall sådan skattskyldig utgöra slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt i annan kommun än hemortskommunen, och är sistnämnda kommun icke känd, eller föreligga eljest särskilda skäl, må skatten dock debiteras i den andra kommunen. I fråga om skatt för annan skattskyldig avses den lokala skattemyndighet, inom vars fögderi beskattningsorten ligger.

Länsstyrelsen medverkar — — — — — av Kungl. Maj:t.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §.⁴

Vid debitering av preliminär B-skatt med ledning av preliminär taxering skall iakttagas:

att folkpensionsavgift uträknas med tillämpning av 2 och 3 §§ lagen om finansiering av folkpensioneringen, därvid iakttages att sådan avgift icke påföres någon för inkomstår före det, under vilket han fyller sjutton år, eller efter det under vilket han fyllt sextiofem år;

att tilläggspensionsavgift uträknas med tillämpning av den procentsats för avgiftsuttaget, som fastställts för inkomståret;

att sjukförsäkringsavgift påföres i enlighet med vad riks-försäkringsverket bestämmer för inkomståret;

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusmedel* uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatteöre, som för inkomståret bestämts för utdebitering till *vederbörande kommun, municipalsamhälle, landsting och tingslag.*

Vid debitering av preliminär B-skatt med ledning av preliminär taxering skall iakttagas:

att folkpensionsavgift uträknas med tillämpning av 2 och 3 §§ lagen om finansiering av folkpensioneringen, därvid iakttages att sådan avgift icke påföres någon för inkomstår före det, under vilket han fyller sjutton år, eller efter det under vilket han fyllt sextiofem år;

att tilläggspensionsavgift uträknas med tillämpning av den procentsats för avgiftsuttaget, som fastställts för inkomståret;

att sjukförsäkringsavgift påföres i enlighet med vad riks-försäkringsverket bestämmer för inkomståret;

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatteöre, som för inkomståret bestämts för utdebitering.

För fysisk person, som varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret, och oskiftat dödsbo efter den, som vid sitt frånfälle var bosatt här, skall den preliminära skatten i sin helhet uträknas med ledning av utdebiteringen i hemortskommunen. Kan antagas att sådan skattskyldig skall taxeras för inkomst eller garantibelopp för fastighet i annan kommun och att den preliminära skatten härigenom skulle komma att avsevärt avvika från den slutliga skatten, skall dock utdebiteringen till denna kommun tillämpas såvitt avser inkomst och garantibelopp i denna kommun. För annan skattskyldig

⁴ Senaste lydelse 1970: 167.

Nuvarande lydelse

1 m o m.⁵ Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågasvarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusmedel* likaledes uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot ifrågasvarande slutliga skatt, dock att, därest annan utdebitering fastställts för den slutliga skatten än för den preliminära skatten, den kommunala inkomstskatten skall utgöras efter den utdebitering som bestämts att gälla för den slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och *tingshusmedel påföras* i en gemensam post, därvid iakttages att skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

att skogsvårdsavgift — — — — — kronor, därvid öretal bortfaller.

Anvisningar

till 39 §.

3.⁶ Skatteavdrag ifrågakommer — — — — — tillkommande skatt.

Avdragsskyldighet för — — — — — av tjänst.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1972. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om preliminär skatt för år 1972. De äldre bestämmelserna gäller vidare i fråga om tillkommande skatt på grund av beslut om taxering 1971 eller tidigare år och eftertaxering för 1971 eller tidigare år samt beslut som påkallar motsvarande debitering av tillkommande skatt.

⁵ Senaste lydelse 1970: 167.

⁶ Innebär att tredje stycket upphävs.

Föreslagen lydelse

uträknas den preliminära skatten med ledning av utdebiteringen i beskattningsorten.

27 §.

1 m o m. Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågasvarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel likaledes uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel *uträknas* i en gemensam post, därvid skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

Innehåll

Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Författningsförslag	2
Inledning	33
Gällande bestämmelser	34
Debitering av skatt enligt uppbördsförordningen, m. m.	34
Räntor på kvarstående och överskjutande skatt	35
Skattereduktion och begränsning av skatt	35
Skattebefrielse för dödsbo, m. m.	36
Promemorian	37
Gemensam debitering av skatt i olika kommuner	37
Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt, m. m.	38
Skattebefrielse för dödsbo	40
Vissa konsekvenser av förslaget	40
Författningsförslag	41
Remissyttrandena	41
Gemensam debitering av skatt i olika kommuner	41
Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt	43
Övriga synpunkter	44
Departementschefen	45
Gemensam debitering av skatt i olika kommuner	45
Allmänna synpunkter	45
Närmare om förfarandet	46
Räntefrågor	48
Särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt	48
Skattebefrielse för dödsbo	50
Frågor om skattereduktionen, m. m.	50
Grundavdrag för dödsbo	52
Skatt för gemensamt kommunalt ändamål	53
Frågor om sjömansskatten	55
Restavgift beträffande mervärdeskatten	56
Författningsförslag	57
Uppbördsförordningen	57
Taxeringsförordningen	61
Hemställan	64
Bilaga	66